

Simax Şeyda

QIZIM QIZLAR İÇİNDƏ

SİMAX ŞEYDA

*Qızım qızlar
içində*

Bakı 2011

Redaktoru:

Musa Ələkbərli

Simax Şeyda, "Qızım qızlar içində"

Bakı, «ŞUR» 2011, səh-272

«Qızım qızlar içində» kitabı istedadlı Azərbaycan şairi Simax Şeydanın sayca on doqquzuncu, uşaqlar üçün isə səkkizinci kitabıdır. Burada şairin 2010-cu ildə yazılmış şeirləri və "Axtarış" pyesi verilmişdir.

Kiçik və orta nəsil uşaqlar üçün nəzərə alınan bu şeirlər inanıq ki, oxucuların xoşuna gələcəkdir.

83.3 AZ (2)

Ş $\frac{4702600000}{(032 - 05)}$ 01-11

© Simax Şeyda, 2011

Ön söz əvəzi

Əziz balalar! Sizin üçün bu kitabı yazan Simax Şeydanı siz lap çoxdan tanıyırsınız. O, qırx ildən artıqdır ki, yazıb-yaradır. Azərbaycanımızın hər yerində tanınan, sevilən bir şairdir.

Simax Şeydanın bu il 75 yaşı tamam olur. Xeyli qocalıb, ancaq ürəyi gənclik həvəsi ilə döyünür. Sizə olan böyük sevgisi onu yorulmağa, xəstəliklərə təslim olmağa qoymur. O, ömrün keçən hər anını qənimət bilir, sizdən ötrü mənzum pyeslər, yeni maraqlı şeirlər yazmağa sərf edir. Simax baba iyirmi ildən artıqdır ki, Azərbaycandan uzaqda yaşayır. Qərbət havalı şeirlər, nəğmələr yazır, oxuduqca təsirlənir, kövrəlirik. Hə, gerek onu da biləsiniz ki, Simax baba milliyətcə dağ yəhudisidir. Ancaq o, bizim torpağımızda doğulub, boya-başa çatıb. O, burda böyüyüb, ailə qurub, uşaqlarını da elə burda böyüdüb, tərbiyə eləyib. Şirin-şəkər dilimizi də ikinci ana dili kimi mənimsəyib. Onun Azərbaycan dilinə sevgisi, məhəbbəti doğma Gəncəmizin çinarları tək boy atıb, göylərə ucalıb. Bəli, Simax baba ömrünün-gününün xeyli hissəsini Nizami yurdunda, qədim Gəncə şəhərində keçirib. Bu şəhərin hər qarışı, küçəsi, döngəsi ona tanışdır, doğmadır. Şeir dilindəki şirinlik, axıcılıq da Gəncə şivəsinin, Gəncə ləhcəsinin mükafatı, hədiyyəsidir. Simax baba sonra Bakıya köçüb. Paytaxtımızda çalışıb, burda yazıb-yaradıb. Sizin üçün yazdığı kitabların böyük əksəriyyəti Bakıda nəşr olunub, yayılıb, ünvanlarına çatdırılıb.

Simax baba hal-hazırda Almaniyannın Münhen şəhərində yaşayır. Lakin onun ürəyi Azərbaycana – Bakıya, Gəncəyə, Qubaya və sair şəhər və

rayonlarımıza bağlıdır. O, Azərbaycansız yaşaya bilmir. Xəstə və qoca olsa da ildə ən azı iki dəfə doğma Bakısına uçar. Yazdığı şeirləri qəzetlərə, jurnallara verir, kitablarını nəşr etdirib yayır. O, qürbətdə də boş dayanmır, Azərbaycan poeziyasından nümunələr tərcümə edir, yəhudi dilində çap etdirir, çağdaş Qarabağ dərdimizi, gerçək Azərbaycan həqiqətlərini öz imkanı daxilində yəhudi dili vasitəsi ilə bütün dünyaya yayır, öz oğulluq borcunu yerinə yetirir.

Simax baba qürbətdə yaşasa da, onun oxucularının çox hissəsi, dostlarının əksəriyyəti Azərbaycandır. O, tükənməz sənət eşqi, Vətən sevgisi ilə bu torpağa bağlıdır.

Əziz balalar! "Qızım qızlar içində" Simax babanın – Simax Şeydanın sayca on doqquzuncu kitabıdır. Simax baba bu on doqquz kitabın yarısını sizə həsr edib, uşaqlar üçün yazıb.

Bu kitabda siz özünüzdü görəcək, maraqlı, qəribəliklərlə dolu günlərinizi, aylarınızı izləyəcək, kənardan özünüzdə-sözünüzdə qulaq verəcək, cürbəcür oyunlarınıza, əyləncələrinizə diqqət yetirəcəksiniz. Siz bu kitabı oxuduqca doğma Vətəninizə, Bakınıza, Gəncənizə məhəbbətiniz, sevginiz daha da artacaq, girovluqda qalan Qarabağımızın azad olacağı gün üçün böyüyəcəksiniz.

Simax Şeyda özü boyda Azərbaycan sevgisidir. O, bizim qürbətdə yeriyan, gəzən Azərbaycanımızdır. Gəlin ona birinci növbədə möhkəm cansağlığı, sonra da bol-bol yaradıcılıq uğurları arzulayıb da bu yeni kitabını birlikdə oxuyaq.

Musa Ələkbərli

Seirlər

ƏLVAN ÇİÇƏK

Müəllimlər günüdür,
Bu günü gözlər hamı.
Səhər tezdən durmuşam,
Təbrik edirəm anamı.

Əvvəl-əvvəl yanaşıb
Öpdüm iki üzündən.
Bir dəstə çiçək verdim,
Sıxdım əlini şən-şən.

Neçə ildir məktəbdə
İşləyir o, hörmətlə.
Sevir bütün uşaqlar
Anamı məhəbbətlə.

Zəhmətinin bəhrəsi
Ordeni də var onun.
Yaxasında gün kimi
Alışıb yanar onun.

Balaca qardaşım da
Gəldi ana deyərək.
Verdi ona sevinclə
Bir dəstə əlvən çiçək.

27.11.2010

YAXŞI NƏVƏ

Bahar təzə gəlmişdi
Obalara, ellərə.
Gül-çiçəyin ətrini
Yaymış idi hər yerə.

Kol dibindən bir dəstə
Bənövşə yığdı Lalə.
Bir az saçına düzdü,
Bir az da aldı ələ.

Gülcan bala qışqırdı:
– Siz bayıra baxın bir.
Atılıb düşə-düşə,
Lalə-bənövşə gəlir.

Nənə dedi: – Ay bala,
Açıq danış bilək biz.
Lalə-Bənövşə kimdir,
Onunla nə işimiz?

– Eh, ay nənə, Laləni
Tanımırsan məgər sən?
Bənövşə düzüb saçə,
Lalə deyilmi gələn?

Hə, belə de Laləni,
Deyirsənmi, ay Gülcan?
Axır ki, gəlib çıxdı,
Harda imiş bu şeytan?

Saçlarında bənövşə
Yaxasında gül-çiçək.
Lalə girdi içəri
Gülə-gülə, sevincək.

Nənə dedi: – Baharı
Gətirmisən evə sən.
Gəl bir öpüm üzündən,
Sən nə yaxşı nəvəsən.

10.11.2010

ÇÖRƏK ƏTRİ

Çörək yapır təndirdə
Nənəm bayaqdan bəri.
Tutub onun xoş ətri
Hər tərəfi, hər yeri.

Kündələri yayaraq
Yapır təndirdə bir-bir.
Odun hərarətində
Çörək aramla bişir.

Nənəmin bu işinə
Mat qalmışam mən düzü.
Əlini heç yandırmır
Qızmar təndirin közü.

Babam girir bu zaman
Darvazadan içəri.
Söyləyir: bərəkətli
Olsun görüm, ay Pəri!

Doqqazın o başından
Məni tutubdu ətri,
İsti çörəklə yaxşı
Tutur motal pendiri.

Çağır gözəl bir süfrə
Açsınlar qız-gəlinlər.
Bağçadan tərşun dərib
Gətirsinlər bir qəder.

Bir fincan da yanında
Şirə versən, pis olmaz.
Əhvalım yaxşılaşar,
İçərəm üstdən bir az...

Çörək yapır təndirdə
Nənəm bayaqdan bəri,
Həyətdən yola qədər
Yayılbı xoş ətri.

05.12.2010

ANA LAYLASI

Lay-lay çalır
Ana kiçik
oğluna,
Gülər üzlü
ən sonbeşik
oğluna.

Deyir: – Lay-lay,
Yat, ay kişi
qırığı,
Həsretçəkən
gözlərimin
ışığı.

Yağılarn
əlindədir
Qarabağ,
Neçə ildir
Zəbt olunub
Bu torpaq.

Biri gəlir,
Biri gedir
hər dəfə,
Şirin-şirin
söhbət edir
hər dəfə.

Bir nəticə
Yoxdur ancaq,
ortada.
Əldən gedir

Ana torpaq
ortada.
Tez böyüyüb,
Boya-başə
Yetginən,
Silah alıb,
Düşməni üstə
Getginən.

Anan baxıb
hünərinlə
öyünsün,
Vuran qəlbi
Eşqin ilə
Döyünsün!

30.11.2010

SƏNSƏN NƏNƏ

Nənəm daha qocalıb,
Düşüb əldən-ayaqdan.
Çıxa bilmir bayıra
Oturduğu otaqdan.

Çörəyini, çayını
Gətirirəm mən özüm.
Nənəmin üstündədir
Hər gün mənim bir gözüm.

Qaşqa inək də deyən
Nənəmi görmək istər.
Onun üçün mələyir
Dönə-dönə səhərlər.

Nənəm deyir: – Ay Ulduz,
Çay iç, tez ye çörəyi;
Yığ süfrəni, gözləyir
Get sağ, bala inəyi.

Sonra da aç hinini,
Dən ver toyuq-cücəyə.
Qapını möhkəm bağla,
Çıxmasınlar küçəyə.

Toplana da bir şey ver,
Qoy hürməsin bu qədər.
Acdır axşamdan bəri,
Yəqin ki, yemək istər.

Dərsinə də fikir ver,
Ulduz qızım, sən ancaq.
Gərək yaxşı oxusun,
Məktəbə gedən uşaq.

İşlərimin çoxunu
Verirəm, gülüm, sənə.
İndi sənsən bu evdə,
Mənim yerimdə nənə.

22.11.2010

RAFAEL GƏLİR

Yaraşıqlı atı var
Rafaelin taxtadan.
Mindi böyük sevinclə
Atın belinə oğlan.

Sığalladı başını,
Qamçını aldı ələ.
Bir, iki çəkdi ona,
Yeri! – dedi, tez elə!

Nənəm gözləyir mənə –
Dükana aparacaq.
Tar çalmaq öyrənəcəm,
O mənə tar alacaq.

Gördü ki, tərənmir at,
Heç dəbərmir yerindən.
Başladı ağlamağa,
Bu at yerimir nədən?!

– Ana, ana, ay ana,
Sən fikir ver bu ata?!
İstəmir ki, yerindən
Tərpənə, addım ata!

– Ağıllı balam mənim,
Bas atın düyməsini,
İndi düzələr yola,
Eşidərsən səsini.

At tərpendi yerindən,
Düyməni basan kimi.
Yox oldu ürəyindən
Uşağın dərdi, qəmi.

“Ura!” – deyə qışqırdı,
Qaçın Qaratel gəlir!
... Minib onun belinə,
Sizin Rafael gəlir!

09.11.2010

ATALAR DEYIB...

Başaq^{*} yığdı tarladan
Üç uşaq bir xarala.
Yorulдум, əldən düşdüm, –
Dedi Sərdar Camala.

Bir də belə yerlərə
Mən üzümü tutmaram.
Çəkdiyim bu zəhməti
Heç zaman unutmaram.

Hazır buğda satılır
Bazarlarda, dükanda.
Al apar sən rahatca
Üyütdür dəyirmanda.

Dəniz dedi: – Heç səndən
Gözləməzdim bunu mən.
Gedib ala bilərəm
Dükandan da unu mən.

Ancaq düzgün başa düş,
Əziz dostum, sən mənə.
Qoymaq olmaz tarlada
Yerdə qalan bir dənə.

Buğda vardır, dövlətdir,
Buğda həyatdır, həyat.
Vətən çörəkli olsa,
Basıla bilməz heç vaxt.

– Başaq – Taxıl yığımından sonra yerdə qalan sünbüllər

Onun üçün zəhmətdən
Gərək qalmasın heç kəs.
Atalar yaxşı deyib:
İşləməyən dişləməz.

06.12.2010

YAXŞI YOL DEDI

Hamıdan tez oyanıb
Bu gün Gülsevər nənə.
Məktəbə gedəcəkdir
Qız nəvəsi Təranə.

Əl-ayağa düşübdü
Arvad bayaqdan bəri.
Qaydaya salır bir-bir
Görüləcək işləri.

Bir dəstə çiçək dərib
Gətirib o bağçadan.
Məstan pişik də düşüb
Var-gəl edir taxçadan.

Baba çıxdı irəli,
Bığlarına çəkdi əl.
Öpdü qızın üzündən,
Gözündən əvvəl-əvvəl.

Gəlin dedi, ay Teymur,
Ay Müşfiq, ay Firuzə,
Təbrik edin uşağı
İlk dəfə gedir dərsə.

Təranəni araya
Aldı evdə olanlar.
Bir-bir öpüb üzündən,
Təbrik etdilər onlar.

Oldu qapı qonşudan
Təbrikə də gələnlər.
Biri dedi: – Toyunu
Görəsən, ay Gülsevər.

Şirinlik də gətirib,
Qonaq eylədi nənə.
Su da atdı dalınca,
Yaxşı yol! – dedi nənə.

20.11.2010

VERƏCƏYƏM ONA

Bələkdədir
Rafaelin
qardaşı,
Tez-tez ağlar
tökər uşaq
göz yaşı.

Lay-lay çalır
ana oğlu
Murada,
Xoş gəlmisən
Deyir sən bu
həyata.

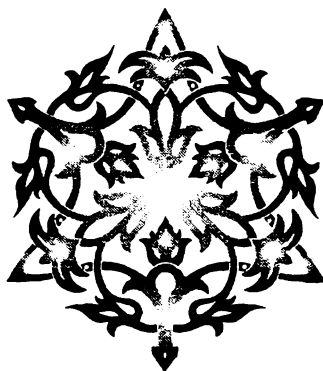
Şirin olsun
yuxun görüm
yat, bala!
Hər arzuya,
hər murada
çat, bala!

Anasına
belə dedi
Rafael:
Qardaşıma
söylə dedi,
Rafael:

Ağlamasın
qoy gündüzlər,
gecələr,
Axıtmasın
göz yaşını
Bu qədər.

Evdə nə ki
oyuncağım
var, ana,
hamısını
verəcəyəm
Mən ona.

11.01.2011

NƏNƏLƏRİN SÖHBƏTİ

– Aşır-daşır dövlətin,
Sən nə varlı nənəsən.
– Bu nə sözdür, a qonşu,
Söyləyirsən mənə sən?

– Bir inəyim, üç keçim,
Evdə bir məstanım var.
Həyətdə də özümçün
Gəzən bir toplanım var.

Sən bunlara var-dövlət
Deyirsənmiş, ay Fatma?
Səni qınayan olar,
Sus, bu sözü ağartma!

– Nə dil bilməz arvadsan,
Belə bilməzdim səni.
Nə soxursan gözümə
İnəyini, keçini.

Sənin varın-dövlətin
On nəvəndir, on nəvən!
Bir də oğullu, qızlı
On bir nəfər nəticən.

Bunlardan da qiymətli
Bir şey varmı həyatda?
Varsa buyur de görək,
Biz də saxlayaq yadda.

– Hə, belə açıq danış,
Onlara qurban olum.
Səbinəyə, Meriyə,
Gülnara qurban olum.

Rafaeldir, Muraddır
Gözlərimin işığı.
Yusif ilə Daviddir
Evimin yaraşığı.

Heç bir vara, daş-qaşa
Dəyişmərəm onları.
Yer üzünün mənəm ən
Xoşbəxti, bəxtiyarı.

02.01.2011

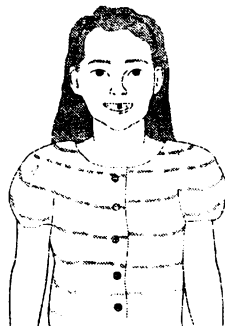
QIZIM QIZLAR İÇİNDƏ

Qızım qızlar içində
Bir qızıl gülə bənzər.
Qoşulub uşaqlara
Bağda, bağçada gəzər.

Bir şən hava çalınca
Oynayır şirin-şirin.
Evin yaraşığıdır,
Bəzəyidir Göyərçin.

Otaqlara, eyvana
Yayılanda xoş səsi.
Hamımızın qəlbini
İsindirir nəfəsi.

Azalmasın evlərdən
Ürək açan gülüşlər.
Onların şən səsile
Duraq yuxudan səhər.

03.12.2010

VERDİ PAYINI

Heyvanxanaya
getmişəm dünən
Baxdım maraqla
Heyvanlara mən.

Gördüm orada
İki ayı da.
Var-gəl edirdi
Onlar hovuzda.

Biri arabir
nərildəyirdi.
Tez-tez başını
Yerə əyirdi.

Hərdən mayallaq
Aşırdı suda.
Durub yenidən
Qaçırdı suda.

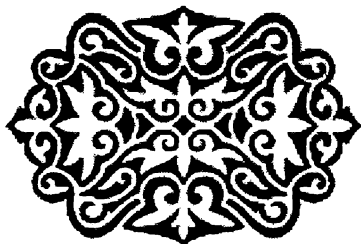
O biri ayı,
Yekəpər idi.
Hərdən rəqs edib
Şən-şən gəzirdi.

Bir də gördüm ki,
Güləşir onlar.
Qalib gəlməkçün
Əlləşir onlar.

Balaca ayı
Cəld idi yaman.
Rəqib dostuna
Vermədi aman.

Yıxdı yekəpər
Böyük ayını.
Verdi yaxşıca
Onun payını.

23.12.2010

OYNAYIM MƏN

Bir gün nənəm Rafaeli
Götürərək qucağına.
Öpüb qara gözlərindən
Sevinc ilə dedi ona:

– Güzəl balam, nadinclikdən
Əl çəkəsən daha gərək.
Bu gün, sabah Allah sənə
Bir qardaş da göndərəcək.

Daha səs-küy salmaq olmaz,
Gərək yatsın o vaxtında.
Oyaq qalsa küsər bizdən,
Çıxıb gedər uşaq onda.

– Yaxşı, nənə, sakit-sakit
Oturaram, duraram mən.
İstəmərəm tez oyansın
O yuxudan hər gün erkən.

Onda tapşır sürsün atam
Maşınını indi elə.
Qoy gətirsin qardaşımı,
Oynayım mən onun ilə.

16.12.2010

MURADIN DOVŞANLARI

Var Muradın
Qara və ağ
Dovşanı.
Tükü ipək,
Uzunqulaq
Dovşanı.

Kök verərdi,
Bir də kələm
onlara,
Olardı o,
Tez-tez həmdəm
onlara.

Bir gün gördü
heyvanların
Yox halı,
Pozulubdur
Yazıqların
Əhvalı.

Oğlanın da
ürəyini
qəm aldı,
Fikrə getdi
Qanı xeyli
qaraldı.

Yaxınlaşıb
Əl apardı
qəfəsə.
Buraxdı o,
Heyvanları
nədənsə.

Azadlığa
çıxdı qara,
Ağ dovşan.
Sevindilər,
şənləndilər
Bir zaman.

Muradın da
Getdi qəmi,
kədəri,
Güldü üzü,
ışığılandı
gözləri.

02.01.2011

SIXIM ƏLİNİ

Qarabağ davasında
Vuruşub əmim mənim.
Qalıb düşmən əlində
Ana Vətənim mənim.

Üç yara var canında,
İtirib bir qolunu.
Qəhrəman bir əsgər tək
Hamı tanıyır onu.

– Sən Allah, ay Bəxtiyar,
Bir az danış sən ondan.
Haralarda vuruşub,
Əmin olub qəhrəman?!

Qulaq as sözlərimə,
Bəxtiyar gəldi dilə.
Xocalıda vuruşub
Azğın düşmənlər ilə.

– Aman Allah, kişidə
Qüvvətə bax, gücə bax.
Qəhrəmanlıq göstərib,
Döyüş vaxtı necə bax.

Qoy bir dəstə gül alıb,
Yanına gedək onun.
Bərk-bərk sıxım əlini,
Bu Xocalı oğlunun.

19.10.2010

AZƏRBAYCAN BAYRAĞI

Vüqarlıdı üçrəngli
Azərbaycan bayrağı.
Xoş arzu, xoş diləkli
Azərbaycan bayrağı.

Zülm evini yıxıbdı,
Şimşək kimi çaxıbdı.
Azadlığa çıxıbdı
Azərbaycan bayrağı.

Ay, ulduz nişanlıdı,
Şərəflidi, şanlıdı.
Böyük adlı-sanlıdı
Azərbaycan bayrağı.

Baş çəkir asimana,
İşıq saçır hər yana.
Baxır bütün cahana
Azərbaycan bayrağı.

Yolu səadət yolu,
Xoşbəxtdir qızı, oğlu.
Qəlbi məhəbbət dolu
Azərbaycan bayrağı.

Dekabr, 2010

GÖZÜN OLARAM

Düşüb yerə eynəyi
Sındı qoca nənənin.
Babam dedi: – Ay arvad,
Artdı kədərini, qəmin.

İndi eynəksiz sənini
İşin çətin olacaq.
– Hə, hə, demə, ay kişi,
İş tökülüb qalacaq.

Eşitdi bu söhbəti
Məktəbli qız Səbinə.
Dedi: – Fikir eyləmə,
Qüssə etmə, ay nənə.

Sifariş eyləyərək
Sabahdan təzə eynək.
Bir, iki gün döz, nənə,
Eylərəm sənə kömək.

Yetirərəm yerinə
Olsa nə sözün sənini.
Tərpənməyəm yanından,
Olaram gözün sənini.

06.11.2010

SÜRÜB QAÇARSAN

Bir gün ata
Maşın aldı
Oğluna,
Qüvvət versin
Allah dedi
Qoluna.

Orxan gördü
Sürə bilmir
Maşını,
Kədərənib
Yerə dikdi
Başını.

Sərxan dedi:
– Qoy mən sürüm,
Baxginən,
Sonra sükan
Arxasında otur
Sən.

Dodaq büzüb
Orxan dedi:
– Bir dayan.
Birdən sürüb
Maşınımı
Qaçarsan.

18.10.2010

SİZSİZ OLMASIN

Əkiz bacıyıq
Lalə ilə mən.
Səhv salır bizi
Nənəmiz Aytən.

Mənə Jalə yox,
Laləsən deyir.
Laləyə isə
Jalə söyləyir.

Deyirəm: – Nənə,
Səhv salma bizi.
Düzgün ayır gəl
Bir-birimizi.

Deyir: – Qadanız
Gəlsin nənəyə.
Mənim üstümə
Düşürsüz niyə?

Hər iki bacı
Şirin sözlüsüz.
Qara qaşlısınız,
Ala gözlüsüz.

Yerişiniz bir,
Duruşunuz bir,
Sizi tanımaq
Vallah çətindir.

Çənənizdəki
O qoşa xallar,
Çaşdırır məni,
Daim qış, bahar.

Bir də can qızım,
Nə olar, hərdən
Jaləni Lalə
çağıranda mən?!

– İstəmirəm mən
Bənzəyim ona,
Əlləri kirli
Çıxım bir yana.

Dura bilmir o
Yuxudan səhər,
Gedir məktəbə
Hər gün birtəhər.

Dişlərini də
Yumur tərtemiz,
Əkiz bacıyıq
Nə olsun ki biz.

– Gəl elə gözlə
Baxma bacına,
Qurban olduğum
Bənzər laçına.

İndi dəyişib
Lalə büsbütün,
Kömək əyləyir
Mənə bütün gün.

Get  p bacını,
Barış onunla.
Qızım, g l, sevin,
Danış onunla.

Sizsiz olmasın
Bir günüm mənim,
Həm ayımsınız,
Həm günüm mənim.

18.11.2010

GET OYNA

Qonşumuzda
Bir milis var,
Bir milis,
Gizlənirik
hər görəndə
Onu biz.

Deyirlər ki,
Tənbəlləri
Xoşlamır,
Səs-küy salan
Dəcəlləri
Xoşlamır.

Bir gün məni
Çağırdı o.
Yanına,
Qorxub məndən
Qaçma dedi
Heç yana.

Dostam bütün
Uşaqlarla,
Ay oğul:
Dərs oxuyan
Qoçaqlarla,
Ay oğul!

Oynayanda
Ancaq səs-küy
Salmayın.

Hər sözü də
Eyninizə
Almayın.

Dava-dalaş
Kimə lazım,
Balalar.
Görüb bunu
İncik düşür
xalalar.

Ona görə
sakitliyi
gözləyin,
Bir-birinə
hörmət, izzət
bəsləyin.

Mən də sevim
Sizi doğma
Balam tək,
Di get oyna
Özün üçün,
Ay Babək.

31.10.2010

BİZİM BAĞÇA HƏKİMİ

Uzun saçlı bir qızıdır
Bizim bağça həkimi.
Ağ xalat geyinir o,
İş üstə gələn kimi.

Mehribandır, əzizdir
Şirindir söz-söhbəti.
Hamımıza var onun
Hörməti, məhəbbəti.

Birimiz xəstələnsək,
Tez düşər əl-ayağa.
Başlayar başımıza
Dönməyə, dolanmağa.

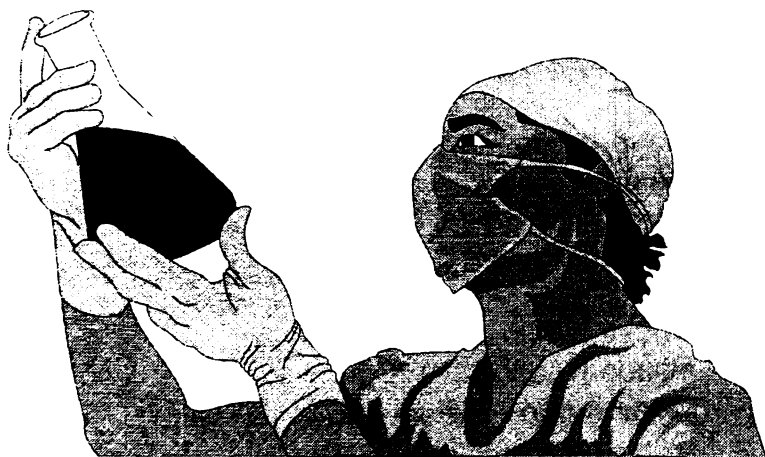
Dava-dərman düzəldib,
Xəstəyə içirdər o.
Ölçər hərərətini,
Həyəcan keçirdər o.

Ancaq həkim xalanın
Əlində iynəsi var.
Qorxub-qaçır mənim tək
Onu görən uşaqlar.

Onun üçün hər səhər
Yuyuram əl-üzümü,
Tərtəmiz saxlayıram
Həmişə mən özümü.

Nənəm deyir: – Bax belə,
Təmizkar olsan əgər,
Xəstəlik qaçar, oğlum,
İynə vurmaz həkimlər.

29.06.2010

HARDA GÖZƏLLƏŞMİSƏN

Dəllək əmi Qəşəmin
Saçlarını düzəltdi.
Ana dedi: – Ay Allah,
Balam necə gözəldi.

Yaxın gəlib nənə də
Uşağa saldı nəzər.
Üzündən öpüb dedi:
– Yüngülləşdin bir qədər.

Tük örtmüşdü üzünü,
Görünmürdü qaş-gözün.
Güzgünün qabağında
Get saçına bax özün.

Əl apardı başına
Qəşəm səssiz-səmirsiz.
Qışqırdı birdən-birə:
– Saçlarımı verin siz.

Yəqin ki, dəllək əmi
Özü üçün saxladı.
Anasına sıxıldı,
Hönkür-hönkür ağladı.

Nənə dedi: – Ay Qəşəm,
Ağlama bir dur görək.
Dəllək qırıxdığı saçlar
Sənin nəyinə gerek?

Gör necə gözəl-göyçək
Bir oğlan olmusan, bax.
Atan işdən gələndə
Sənə heyran olacaq.

Get qoşul uşaqlara,
Gül, danış, oyna şənlən.
Görən deyəcək, Qəşəm,
Harda gözəlləşmişən?

20.11.2010

QARŞILADI VÜSALI

Bir nənə dayanmışdı
Söykənərək ağaca.
Əyilmişdi qaməti,
Bir azca, bir balaca.

Nə isə danışdı,
Deyirdi öz-özünə.
Kədərliydi sifəti,
Qəm qonmuşdu üzünə.

Nənənin bu halını
Gördü məktəbli Vüsal.
Yanaşıb salam verdi,
Tutdu ondan hal-əhval.

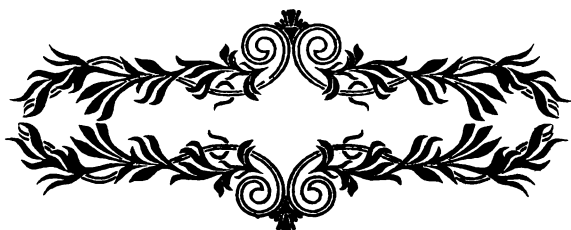
Nənə dedi: – Sözümə
Baxmayır ayaqlarım,
Yorulub dayanmışam,
Getməyə yox qərarım.

Bir də əsam hardasa
Çıxıb qalıb yadımdan,
Bilmirəm necə gedim
Evimə, nənə qurban.

Uşaq dedi: – Tərpənmə,
Dayandığın yerindən.
Gedib tapım əsanı,
Bu saat gəlirəm mən.

Oğlan getdi bir azdan
Gəldi əli əsalı,
Nənə böyük sevincə
Qarşıladı Vüsalı.

29.11.2010

GƏLİB ÇIXDI

Atasını
çox istəyir
Rafael,
Gec gələndə
gəlsin deyir
Rafael.

Ana deyir:
– Gəl yerində
Uzan, yat,
Gecə keçir,
Olma, oğlum,
narahat.

Atan harda
olsa indi
gələcək,
Deyinəcək
səni oyaq
gören tək.

Sənin kimi
şirin-şəkər
balalar,
İndi şirin
yuxudadır
harda var.

Gəl aparım
Yatağında
Uzan sən.
Nağıl deyim,

Yum gözünü
Yat şən-şən.

– Atamı çox
İstəyirəm
Mən axı...
Bir az sonra
Yuxu tutdu
Uşağı.

Ana onu
Uzandırdı
Yataqda.
Elə bu vaxt
Gəlib çıxdı
Ata da.

21.11.2010

YAXŞI OLAR

Çox sevirəm nənəmi mən,
Görməmişəm onu ancaq.
Kefimizi sorur tez-tez
Evimizə zəng vuraraq.

Deyirəm bir gəl Bakıya,
Bir azca da bizdə yaşa.
Bir bax necə dəyişibdir
Şəhərimiz başdan-başa.

Neçə bağda, parkda olaq,
Bulvara da çıxmaq hərdən.
Özün heyran qalacaqsan
Bu yerləri sən gəzərkən.

Təzə-təzə binaların
Başı dəyir göy üzünə.
Körpülər var inanmazsan,
Baxsan əgər öz gözüne.

Pis olmazdı bir qədər də
Buzovnada qalsan əgər.
Atam gözəl bir bağ salıb
Gir nə meyvə istəsən də.

Nənəm deyir: – Eh, ay oğul,
Artıq daha qocalmışam.
Neçə-neçə işin-gücün
Əlində mən tək qalmışam.

Bir məktəbli Mehribandır,
Ancaq mənə əl yetirən.
Mağazaya gedib-gələn,
Qabağıma çay gətirən.

Az qalmışdı baban, bala,
Satsın "Maral" inəyimi.
Əllərimi üzsün ondan,
Yaralasın ürəyimi.

Nə yaxşı ki, Mehribanım
Yalvar-yaxar etdi ona.
Qoymadı ki, boz inəyim
Qismət olsun başqasına.

Bir də baban qocaldıqca
Çox incidir, bala, məni.
Qocaldıqca uşaqlaşır,
Daha vermir yola məni.

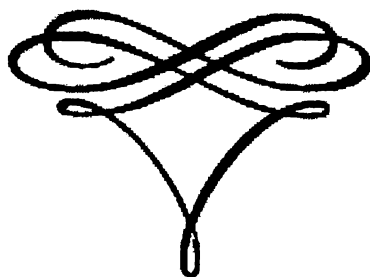
Yaxşı olar anan ilə
Bir gələsiz kəndimizə,
Sevinc, fərəh bəxş edərsiz,
Əzizlərim, vallah bizə.

Tapşıraram bir qara qoç
Kəsər baban siz gələndə.
Dolanaram özüm üçün
Rahat-rahat evdə mən də.

Qurban sənə, oğul bala,
Xahiş eylə gəl atana.
Zəhmət çəkib yayda sizi
Yola salsın bir bu yana...

Çox sevirəm nənəmi mən,
Görməmişəm onu ancaq.
Kefimizi sorur tez-tez,
Evimizə zəng vuraraq.

25.12.2010

NAĞİL BABA

Kəndimizdə
bir baba var,
bir baba.
Sığmaz onun
ömür yolu
kitaba.

Qaçaqlarla
vuruşubdu
Oğuzda,
Uzun illər
çoban olub
kolxozda.

Dava vaxtı
düşüb oda –
alova,
Taqanroqdan
gəlib çıxıb
Lvova.

Varşavada
partizanlıq
eyləyib,
Faşistlərin
başına od
ələyib.

Ancaq deyim
sizə sözün
düzünü,

Hələ gümrah
hiss eyləyir
özünü.

Bir sazı var
babasından
qalıbdı,
Meylini o
telli saza
salıbdı.

Xoşlar aşiq
Ələsgəri,
Əkbəri.
Abbasdan da
vardır onun
xəbəri.

Bir də vardır
Nağıla böyük
həvəsi,
Beş qızı var,
altı oğul
nəvəsi.

Kənddə ona
Nağı baba
deyirlər.
Bəziləri
Nağıl baba
deyirlər.

Uşaqları
tez-tez yığar
bir yerə,
Nağıl deyər
onlar üçün
hər kərə.

Hər nağılçün
sevinərlər
uşaqlar,
Deyərlər ki,
belə baba
harda var.

Balacalar
çöldə onu
gören tək
Nağıl baba,
Nağıl baba
deyərək

Yüyürərlər
qabağına
babanın.
Əl vururlar
çomağına
babanın.

08.11.2010

QIZIL PAYIZ

Payız gəlib
Bağçalara,
bağlara.
Əl gəzdirib
meşələrə,
dağlara.

Solub rəngi
Çiçəklərin,
güllərin,
Yamacların,
Dərələrin,
Çöllərin.

Quşlar uçub
Daha isti
Yerlərə,
Dəstə-dəstə
Çıxıb onlar
səfərə.

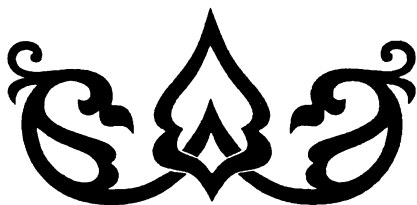
Saralıbdı
Ağacların
Yarpağı,
Əsən külək
Bəzər daşı,
Torpağı.

Gəlib-gedən
xəzəlləri
ayaqlar,

Payız gəlib
pıçıldaşar
dodaqlar.

Təbiətin
İndi xəzan
Vaxtıdır,
Yarpaqların
Xına yaxan
Vaxtıdır.

20.10.2010

ƏSGƏR GEDƏRƏM

Əsgərlikdən qayıdıb
Böyük qardaşım Xəzər.
Deyib-gülür bayaqdan
Sevinir evdəkilər.

Gəlib-gedən olacaq,
Anam bunu anlayır.
Murad babam qoç kəsib,
Həyətdə sahmanlayır.

Nənəm də, bacım ilə
Çörək yapır təndirdə.
İtimiz də hay salıb
Zingildəyir zəncirdə.

Qardaşım qucaqlayır,
Doymur məni öpməkdən.
Tez boy at, böyü deyir,
İgid bir əsgər ol sən.

Neçə-neçə nişanın
Olacaqdır sənin də.
Çiyində avtomatın
Duracaqsan keşikdə.

Sənin kimi oğullar,
Çox lazımdır vətənə.
Qələbə çalmaq üçün,
Azğınlaşan düşməne.

Çağırın olsa əgər, –
Dedi balaca Hatəm.
Mən də durub bu gündən
Əsgərliyə gedərəm.

14.12.2010

GET GÖR GÖZÜNLƏ

Almaniyada
Olmuşam yayda,
Çimmişəm orda
Dənizdə, çayda.

Sonra uzanıb
Qumun üstündə.
Bir neçə saat
Yanmışam gündə.

Yaxşı, ay Qorxmaz, –
Soruşdu Daşqın
Daha haranı
Gəzdin, dolaşdın?

– Soruşma, dostum,
Oldum çox yerdə
Neçə muzeydə,
Neçə şəhərdə.

Metroya mindim,
Yox sürücüsü.
Gedib-dururdu,
Vaxtında özü.

Çox idi ona
Minən adamlar.
Təəccüb edib
Dinən adamlar.

– Necə inanım,
Sözünə sənini?

**Mənlə zarafat
Edirsən yəqin.**

**– Sözün düzünü
Gətirdim dilə,
İnanmırsan get
Bax gözün ilə.**

30.10.2010

ÖYRƏDƏRSƏN MƏNİ

Yayda bir dəstə uşaq
Çimirdi çayda şən-şən.
Gəndən durub baxırdı
Onlara kiçik Elşən.

Söylədi dostu Qorxmaz:
– Nə durmusan, gir suya.
Qoşul sən də Çingizə,
İsgəndərə, Arzuya.

Qorxma, qoymaram səni,
Bir an gözümdən belə.
Öyrədərəm üzərsən
Çayda lap tezlik ilə.

Elşən dedi: – İstərim
Mən də çimim sizin tək.
Qoşulum dəstənizə
Bir yerdə deyək, gülək.

Çatdıraram anama
Hər sözünü, kəlməni,
İcazə versə əgər,
Öyrədərsən sən məni.

22.12.2010

TAMİ VƏ SANİ

Bir-birindən
Həm gözəldir,
Həm qəşəng.
Biri ağdır,
Biri isə
Qızılrəng.

Mehribandır
Xasiyyəti
Taminin,
İnsana var
Sədaqəti Saninin.

Tami oynar
Əl çalanda
özüyçün.
Hərdən hürər,
Şən-şən gəzər
Bütün gün.

Sani isə
Xoşlar aşsın
Mayallaq.
Uşaqları
Güldürsün o
Bu sayaq.

Olub neçə
Ağızların
Əzbəri,
Ülkər ilə
Mehparənin
itləri.

03.12.2010

OĞUZUM

Şəhərlərin içində
Sənin də öz yerin var.
Səfalı yaylaqların,
Çiçəkli düzlərin var.

Bir tərəfin dağlardır,
Bir tərəfin meşə, bağ.
Olmur təmiz havadan
Gözəl Oğuzum, doymaq.

Buz bulaqlı suların
Şəfa verir içənə.
Məhəbbətli qızların
Yaraşıq verir sənə.

Sərvətinin şöhrəti
Dildə, dodaqda gəzər.
Bir görənlər bir də səni
Görmək üçün tələsər.

Bu gün, sabah Bakıya
Suyun gələcək sənin.
Şəninə xoş mahnılar,
Qoşacaq ürək sənin.

Gündən-günə gözəlləş,
Çat ad-sana, Oğuzum.
Nur saçsın göydən günəş
Yollarına, Oğuzum.

Oktyabr, 2007

QANINA BATACAQ

Səhər-səhər toyuqlara
Dən verəndə Güllü nənə.
Baxıb gördü hücum edib
Şələquyruq tülkü hinə.

Dedi: – Balam, bu çər dəymiş,
Qoymadı bir toyuq məndə.
Beş-onunu boğub atır,
Alıb gedir hər gələndə.

Görməsəm bir tədbir əgər,
Məndə toyuq-cücə qalmaz.
Cəzasına çatsın gərək
Əvvəl-axır bu kələkbaz.

Fikirləşdi, ölçüb-biçdi,
Xəyallara getdi xeyli.
Dedi: – Aha, tapdım, tapdım,
İndi görər o tufeyli.

Durub gedim qonşudakı
Dəmirçinin mən yanına.
Xəyalımdan keçənləri
Birər-birər deyim ona.

Sahmanladı üst-başını,
Əsasını aldı ələ.
Ya Allahın əziz adı,
Deyib arvad çıxdı çölə.

Sözə tutdu qonşudakı
Şəhrəbanu arvad onu.

Sınsın dedi bu tülkünün
Tezlik ilə görüm boynu.

Üzüyola görüb səni,
Dadanıbdı həyətinə.
Gözlə bir də fürsət tapıb,
Çatmasın o niyyətinə.

Salamat qal deyə-deyə,
Varıb getdi Güllü nənə.
Gəlib çatdı dəmirçinin
Çalışdığı iş yerinə.

Salam dedi Mərdan kişi,
De necədir kefin, halın?
– Xoş gəlmisən, otur, Güllü,
Yaxşı olsun qoy əhvalın.

– Eh, ay Mərdan, nə söyləyim,
Tülkü çapıb-çalır məni.
Bu böyükdə kənd içində
Tez-tez gəlib tapır məni.

Gündən-günə yoxa çıxır
Hindən toyuq, cücələrım.
Əziz nəvəm Rafaelçün
Bəsləyirdim beçələri.

Gəlmişəm ki, mənim üçün
Sən bir tələ düzəldəsən.
Mərdan kişi, bəlkə ondan
Öz canımı qurtardım mən.

Xərcini de, bəri başdan,
Parasını verim indi.
Çatıb qara qaşlarını,
Fikrə gedib Mərdan dindi.

– Günortadan sonra sabah
Göndər gəlsin Süleymanı.
Para-zad da lazım deyil,
Düz sözümdü, balam canı.

Otuz ildir dost olmuşam
Ərin Camal kişi ilə.
Dur get evə fikir etmə,
Bacararıq bir tülküylə.

Gəlib keçdi bir neçə gün,
Bu söhbətin üzərindən.
Zil qaranlıq bir gecədə
Tülkü durdu öz yerindən.

Toyuq-cücə həvəsilə
O fikrə dala-dala
Sağa baxdı, sola baxdı,
Ov dalınca düşdü yola.

Getdi, getdi durdu birdən,
Nəsə gəldi xəyalına.
İstədi ki, geri dönsün,
Tamahı güc gəldi ona.

Gördü tanış həyəti o,
Bir qədər də gedən kimi
Gözlərinə işıq gəldi
Unutdu hər dərdi, qəmi.

Dərhal keçdi içəriyə,
Bilmədi bir qorxu, hürkü.
Dodağını yalayaraq,
Yaxınlaşdı hinə tülkü.

Texta qapı açılan tək,
Düşdü birdən tələyə o.
İstədi ki, qaçıb getsin,
Qaçammadı məhləyə o.

Öldüm-öldüm söyləyərək
Yaş axıtdı gözlərindən.
Səsə-küyə çölə çıxdı
Gecə yarı Güllü nənə.

Gördü tülkü tələdədir,
Qaçmağa yox bir imkanı.
Ayaq üstə dura bilmir,
Az qalır ki, çixsın canı.

Acı-acı güldü nənə,
Şələquyruq, salam dedi.
De necəsən, danış indi,
Sənin ilə varam dedi.

Tez-tez gəlib aparanda
Toyuqları, cücələri.
Şirin-şirin yeyən zaman,
Fərələri, beçələri.

Mən yazığın əhvalını
Düşünmürdün onda neçin?
Qan axıdan qanda üzər,
Gəl ağlama için-için.

Soyub sənin dərinə mən
Qapımızdan asacağam.
İri-iri hərflər ilə
Bu sözləri yazacağam.

Harda varsa azğın düşmən
Cəzasına çatmalıdır.
Şələquyruq bu tülkü tək
Öz qanına batmalıdır.

16.11.2010

KİMİ APARARDI

Şəkil çəkdi Bənövşə
Öz rəsm dəftərinə.
İnanmadı bacısı
Baxanda gözlərinə.

Gördü uzun bir ilan
Sürünür torpaq üstə.
Atıb qaçdı dəftəri,
Qorxdı balaca Püstə.

Bacısının yanına
Gəldi Bənövşə həmə.ən.
Bağrına basdı onu,
Öpdü iki üzündən.

Özünə gəl, sakit ol,
Qorxma bacıcan, – dedi.
Şəkildir, sanca bilməz
Səni o ilan, – dedi.

– Birdən dirilsə ilan
Üstümə gəlsə əgər.
Onda kimi bağçaya
Apararsan hər səhər?

02.12.2010

AZ QALMIŞDI

Dayanmışam
Bəbir ilə
Üz-üzə.
Aslan ilə,
Pələng ilə
Göz-gözə.

Şir üstümə
Gəldi nəre
çəkərək,
Getdi-getdi
Dayandı diz
Çökərək.

Mənsə qorxub
Qaçmağa üz
qoymadım,
Baxdım, baxdım
Həzz almaqdan
Doymadım.

– Gop eyləmə,
Dayan dedim,
Ay Nadir,
Qurd ürəyi
Yemisən sən,
Ya nədir?

Nadir dedi:
– İnanmırsan
dur gedək.
Qabağında

Durum, Şirin
Əsgər tək.

Daha uşaq
Deyiləm ha,
Qorxum mən
Qəfəsdəki
heyvanları
görərkən.

Qəh-qəh çəkib
Güldü Qorxmaz,
Mirhadi,
Qəşş etməkdən
Məmmədsəlim
Doymadı.

Dedim bizi
sarımisan
demək sən?
Heyvanları
sən qəfəsdə
görmüsən.

Az qalmışdı
Mən də sənə
inanım,
İndən sonra
Qulluğunda
Dayanım.

VERƏ BİLMƏRƏM

Atası Zaur üçün
Saat aldı dükandan,
Bağladı sol qoluna
Onu sevinclə oğlan.

Ana dedi: – Mübarək!
Nənə dedi: – Mübarək!
Baba öpdü nəvəni,
Təbrik etdi görən tək.

Qaçıb gəldi Bənövşə,
Nərgiz ilə Əziz də.
Böyük bacı soruşdu:
– Saat neçədir sizdə?

Gəlib çıxdı pişik də,
Miyoldadı bu ara.
Şən-şən atılıb-düşdü,
Baxdı kiçik Zaura.

Qaraquyruq toplan da
Bu şadlığa qoşuldu.
Hürdü, hürdü həyətdə
Sonra da sakit oldu.

Ən axırda sevincək,
Gəldi balaca Uğur.
Ver onu bir az da mən
Taxım dedi, ay Zaur.

Uşaq qaçıb o saat
Sığındı nənəsinə.
Dedi: – Salıb qırırsan
Verə bilmərəm sənə.

05.11.2010

YAXIN OLAQ

Bir it vardı, bir pişik,
Yaşayırdı mehriban.
Onların dostluğuna
İnanmırdı bir insan.

Məstan xəstələnəndə
İt gələrdi yanına.
Dolanardı başına,
Qulluq edərdi ona.

Yalayardı diliylə
Pişiyin üst-başını.
Beləcə oxşayardı
Sevimli yoldaşını.

Balaca toplanın da
Çoxalanda dərd, qəmi.
Pişik gəlib olardı,
Onun yaxın həmdəmi.

Gördü belə dostluğu
Evin kiçik uşağı.
Qardaşına söylədi
Bir gün balaca Tağı:

– Bax toplana, məstana,
Necə dostluq edirlər.
Bir-birinin yanına
Necə gəlib-gedirlər.

Sənsə məni qoymursan
Dəftərinə baxmağa.

Şəkilli kitabını
Alıb varaqlamağa.

Qorxma alıb onları
Cırmaram bilə-bilə.
Gəl biz də yaxın olaq,
Biri-birimiz ilə.

03.12.2010

OYNASIN HƏYƏTDƏ

Soyuqdur hava,
Yenə yağır qar.
Çıxıb bayıra
Oynasın Anar.

O qədər geyib
Tərpənə bilmir.
O yan, bu yana
Hərlənə bilmir.

Çağırır onu
Dostu Üzeyir.
Di gəl oynayaq
Dayanma deyir.

Bir addım atıb
Dayanır oğlan.
Düşür əlcəyi
Əlindən bu an.

Götürə bilmir
Əyilib onu,
Görür anası
Aynadan bunu.

Gedib gətirir
Evə uşağı.
Soruşur ondan
Balaca Tağı.

– Nə tez oynayıb
Qayıtdın geri?

– Görmürsən qarı
Tutub hər yeri.

Tağı gələcək
Onun gözünü
Qoyma həyətdə,
Gedib qaqaşla
Oyna həyətdə.

17.12.2010

GƏNCƏ TORPAĞI

Nizami səsl
Gəncə torpağı.
Göygöl həvəsli
Gəncə torpağı.

Çox qanlar gördün,
Qurbanlar gördün,
Xaqanlar gördün –
Gəncə torpağı.

Keçdi Cavad xan,
O gözəl insan
Yolunda candan,
Gəncə torpağı.

Yaşarsan azad,
Qəlbi, könlü şad.
Sənindir həyat,
Gəncə torpağı.

Daim aç çiçək,
Sevinsin ürək,
Sənlə fəxr edək,
Gəncə torpağı.

Simax qış-bahar
Qürbətdə yaşar,
Sən ol bəxtiyar,
Gəncə torpağı.

13.11.2010

RAZI QALARSAN

Nazim durdu bir səhər
Güzgünün qabağında,
Gördü qara ləkələr
Alnında, yanağında.

Dedi: – Neçin göstərir
Bu ayna belə məni?
Yəqin kimə öyrədib
Salsın bu hala məni.

Eşitdi nəvəsinin
Sözünü Nəbat nənə.
Bir yaxşı bax söylədi, –
Güzgüdə sən özünə.

Ayna buna neyləsin,
Qapqaradır üst-başın.
İsti suyun altında
Get yuyun yaxşı-yaxşı.

Sonra gəl bax özünə,
Nənə alsın qadanı.
Olacaqsan gül kimi
Bir oğlan Nazim canı.

Əvvəl-əvvəl gələrsən
Öpərim üz-gözündən.
Özün razı qalarsan,
Baxan kimi özündən.

13.11.2010

SƏNDƏN İNCİYƏR

Tez-tez küsəndir
Rafael bala,
Dodaq büzəndir
Rafael bala.

Evdə nənədən,
Anadan küsər.
Kiçik bacısı
Sonadan küsər.

Gündə neçə yol
Küsər, barışar.
Özgə işinə
Hərdən qarışar.

Söylədi ona
Bir gün atası:
– Yaxşı iş deyil
Küsmək, qadası.

Sən daha, bala,
Böyük oğlansan.
Fəxr edir atan
Sənlə hər zaman.

Gəl əl çək belə
Xasiyyətindən.
Öpüb-oxşayım
Hər vaxt səni mən.

Dediklərimə
Baxmasan əgər,
Yoxsa atan da
Səndən inciyər .

24.11.2010

BAKI

– Bəs deyirdin Bakıya
Gedirik biz, ay ana?
Başqa yerdəyik, yoxdur
Xəbərimiz, ay ana.

– Nə deyirsən, ay bala,
Bizim Bakıdır bura.
Adam məəttəl qalır
Nəzər salırsa hara.

İki il bundan qabaq
Bakı belə deyildi,
Başdan-başa dəyişib
Görürəm şəhər indi.

Burdakı körpülərə,
Yeraltı yollara bax.
Yol boyu çiçək açan,
Gül açan kollara bax.

Uca-uca binalar
Düzülübdür yan-yana.
Sevinc verir, ruh verir
Onlar baxan insana.

Xəzərin sahilinə,
Bulvara getsək əgər,
Görərik çox dəyişib
Simasını bu yerlər.

Ordakı fəvvarələr
Gözəldir bir-birindən,

Baxsan saatlar ilə
Çəkməzsən gözünü sən.

Gözəl Azərbaycanın
Görən gözüdür Bakı.
Hamımızın söhbəti,
Şirin sözüdür Bakı.

28.10.2010

ÇAĞIRANDA BİLDİM

Gülşən dedi: – Ay Sevda,
Gəl bir yerdə oynayaq.
Yum gözünü, dur burda,
Heç yerə baxma ancaq.

Gedirəm gizlənməyə
O balaca otaqda.
Çağırın tək adını
Aç gözünü sən onda.

Gülşən uca səs ilə
Çağırdı Sevda deyə.
Getdi bacı bacını
Axtarmağa, gəzməyə.

Bircə anın içində
Sevda tapdı Gülşəni.
Gülşən dedi: – Ay bacı,
Nə tez tapdın sən məni?

Harada olduğumu
Nə tez dedilər sənə?
Aç de onun adını,
Demərəm özgəsinə.

Sevda dedi: – O adam
Sən özünsən, ay Gülşən,
Çağıranda bildim ki,
Harada gizlənmisən.

25.10.2010

QULU VƏ PİRQULU

Quluya bax,
Quluya,
Tay olur
Pirquluya.
Pirqulunun
Quluya,
Qulunun
Pirquluya
Sözü nədir? –
Pirqulu
Qələm alıb
Quludan,
İndi Qulu
Qələmi
Alammır
Pirquludan.

SABAH GƏLƏRSİZ

Papaq qoyub başına,
Önlük bağlayıb belə.
Var-gəl edir eyvanda,
Dondurma satır Jalə.

Gəlin, gəlin, tez gəlin,
Qışqırır qız bayaqdan.
Hamıdan kiçik Babək
Qaçır gəlir otaqdan.

– Birisini ver mənə,
Şirini olsun ancaq.
– Pulunu göstər sonra,
– Pulu sabah olacaq.

– Maneçilik eyləmə,
Çəkilib dur bir yana.
Gəldi Alı, Təranə,
Mırıq dişli Qurban da.

– Bax, uşaqlar, növbəylə
Gəlin bir-bir yanıma.
Pulunuzu əvvəldən
Hazır eyləyin amma.

Alı dedi: Mənə pul
Atam sabah verəcək.
Mənim də pulum sabah
Olacaq dedi Çiçək.

– Anam tapşırıb mənə
Nisyə satmıram malı.
Gedin sabah gələrsiz,
Ay Təranə, ay Alı.

12.11.2010

SALAM GÖNDƏRİM

Təyyarəçidir
Böyük qardaşım,
Mənimsə hələ
Var altı yaşıım.

Olubdu neçə
Eldə, obada,
Gözəl Təbrizdə,
Uzaq Kubada.

Hər qayıdanda
Tərən səfərdən,
Danışır bizə
O ölkələrdən.

Anam deyir ki,
Oğlum, Əmirxan,
Sən də onun tək
Yaxşı oxusan.

Alim olarsan,
Ya da bir həkim.
Başın göylərə
Ucalar daim.

Deyirəm, ana,
Başqadır arzum,
İstəyirəm ki,
Kosmonavt olum.

Uçum göylərin
Dərinliyinə,
Salam göndərim
Oradan sənə.

KÜSÜLÜ QALMASINLAR

Bağçamızın içində
Yekə qoz ağacı var.
Yuva salıb başında
Onun köçəri quşlar.

Payızda əsən zaman
Tez-tez soyuq küləklər,
Qozlar tökülür yerə,
Ağacdən axşam-səhər.

Mərcan gözlü dələlər
Hər gün gələrdi bura.
Atılıb-düşərdilər
Qoz axtara-axtara.

Bircə qozun üstündə
Dava edirdi onlar.
Bir-birindən inciyib,
Qaçıb gedirdi onlar.

Belə dava-dalaşı,
Gördü kiçik Sənubər.
Çağırıldı gəl, ay ana,
Dalaşırlar dələlər.

Qoz payımdan gətir tök
Altına ağacların.
Kim nə qədər istəsə
Qoy özüçün aparsın.

İstəmirəm dələlər,
Dalaşsın bir-birilə.
Küsülü qalsın onlar,
Həftələr, aylar ilə.

22.10.2010

QÜVVƏTLİ OLMAQ

– Hardan belə gəlirsən,
Söylə, görüm, ay Qurban?
Deyə məktəb yoldaşı
İlham soruşdu ondan.

– Bir neçə həftədir ki,
Güləşə yazılmışam.
Gəl səni də aparım
Özüm ilə, ay İlham.

– Qırırlar əl-qolumu,
Neyləyirəm idmanı?!
– Dostum, sən nə deyirsən,
İdman bərkidir canı!

İstəyirəm qüvvətli
Bir idmançı olum mən.
Bir gün gedim Şuşaya,
Qisas alım düşməndən.

Anamın qardaşları
Şəhid olub davada.
Tez-tez ağlayır arvad,
Onları salıb yada.

O ağlayan zamanı
Tutur ağlamaq məni.
Axır gözümün yaşı,
Olmur saxlamaq məni.

Azğınlaşan düşməne
Qələbə çalmaq üçün
Dostum, möhkəm bədənli
Olmaq lazımdır bu gün!

03.11.2010

QAYITMAZ DALA

Evimizdə divarda
Bir kəfgirli saat var.
Nənəm deyir, babamdan
Qalıb bizə yadigar.

Gecə-gündüz işləyir
Özü üçün çaqhaçaq.
Arabir də zəng çalır,
Bilmir nədi yorulmaq.

Ancaq tez-tez yorulur
Bir iş görəndə nənəm.
Oturanda yerindən
Dura bilmir görürəm.

Deyir hardasan, harda,
Ay cavanlıq, cavanlıq...
Qocalığın əlində
Qalmışam aciz artıq.

Neçin vaxtında sənin
Qədrini bilmədim mən.
Gözlərim baxa-baxa
Uçub getdin əlimdən.

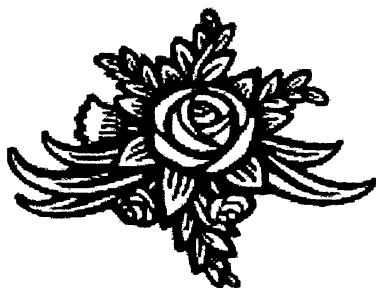
Dedim: Nənə, ay nənə,
De yoxmu onun yeri?
Gedib tapım bu saat
Qaytarım gəlsin geri.

Xəfif-xəfif gülüb o,
Yerində qurdalandı.

Dərindən bir ah çəkdi,
Bir az sakit dayandı.

Sonra dedi: – Cavanlıq
Köçəri quşdur, bala.
Elə ki, uçub getdi
Bir də qayıtmaz dala.

17.10.2010

PİS GÖRÜR GÖZÜM

Saat taxıbdı
Qoluna Sərdar.
Çıxıb küçəyə
Görsün uşaqlar.

Tez-tez söhbətə
Qarışdı o da.
Baxdı arabir
Hətta saata.

Gördü ondakı
Saati Əmir,
Dedi: – Mübarək,
Saat neçədir?

Sərdar da fikrə
Gedərək dedi.
– Dayan, dur burda,
Gəlirəm indi.

Gedib anamdan
Vaxtı öyrənim,
Nədənə gözüm
Pis görür mənim.

20.12.2010

ÇƏKƏRDİM SƏNƏ

Qayçı, bıçaq
İtiləyən
bir dayı,
Məhləmizə
gəlmişdi
bu yayı.

Gəldi anam
Əli dolu
Şey ilə
Bir-bir ona
Göstərdi öz
Əliylə.

Dayı dedi:
– Olma xala
narahat,
İtiləyib,
Hazırlaram
Bu saat.

Alabaş da
Hey dalbadal
Hürüdü
işləməyə
Vermir macal
hürüdü.

Dedim: – Ay it,
Bunca hürmə,
Dayan, dur.
Heç olmasa

Gəl sakit ol,
Bir hovur.

Hürküdübsən,
Qaçırdarsan
kişini.
Qoymazsan ki,
Başa vursun
işini.

Bir də sənə
Aram yoxdur,
Ay Toplan.
Neçin alıb
"Əlifba" mı
cırmısan?

Əgər səndən
Qorxmasaydım,
İnan ki,
durub sənə
çəkərdim mən
Bir, iki.

01.11.2010

BƏXŞ ETDİLƏR ALƏMİ

Qabağında
Vardır vurma
cədvəli,
Xeyli vaxtdır
Dərs öyrənir
Güləli.

Üç dəfə beş
On beş eylər, –
söylədi.
Beş dəfə üç
onda neylər,
söylədi.

Fikirləşdi,
Fikrə getdi
Bir qədər,
Durub gəzdi,
Var-gəl etdi
Bir qədər.

Dedi: – Aha,
Yaman yerdə
ilişdim.
Mən hesabı
Asan bir dərs
bilmişdim.

Bacı gəlib
Xəbər aldı
Yavaşdan:
– Neçin belə

Pərişansan,
Qardaşcan?

– Üç dəfə beş
On beş eylər,
Ay Şəbnəm.
Beş dəfə üç
Ancaq neylər,
Bilmirəm.

– O da on beş
Eylər, yaxşı
bir düşün,
Otur səni
Başa salım
Gör özün.

Bacı-qardaş
Oturdular
Yanaşı,
Başa saldı
Güləlini
O yaxşı.

Çölə qaçdı
Oğlan öpüb
Şəbnəmi,
Sanki ona
Bəxş etdilər
Aləmi.

06.11.2010

BAŞ QOŞMA

Vızıldaya-
Vızıldaya
Bir arı,
Başı üstdən
Uçub keçdi
Şahmarın.

Uşaq onu
Cəhd eylədi
Tutmağa,
Arxasınca
Xeyli qaçdı
Uzağa.

Nənə dedi:
– Otur, oğul
Yerində,
İynəsi var
Sancar səni
Dur gendə.

Yoxsa elə
Bütün günü
Ağlarsan
Hamımızın
Ürəyini
Dağlarsan.

– İstəyirəm
Bir-bir tutum,
Ay nənə,
Mən onları

Yığım bir qab
İçinə.

Sonra açıb
Güllər üstə
Buraxım,
Bal toplayan
Arılara
Hey baxım.

– Bal arısı
Deyil onlar,
Balacan,
Özləriçün
Uçub yaşar,
Balacan.

Yaxşı olar
Baş qoşmasan
Onlara,
Hücum edib,
Sataşmasan
Onlara.

25.11.2010

MİLÇƏKDƏN QORXAN DİLBƏR

Bizim evdə bir qız var,
Tumpul-tumpul oynayar.

Qaçar o yan, bu yana,
Xoşlamaz dinc dayana.

Var dovşanı, var atı,
Səs salan avtomatı.

Bilir şəkil çəkməyi,
Dibçəkdə gül əkməyi.

Anası oxşar onu,
Öpüb-qoxlar boynunu.

Di gəl ki, axşam-səhər
Milçəkdən qorxar Dilbər.

Qopararaq hay-həşir,
Kömək eyləyin deyir.

Tez qaçıb gələr nənə,
Məktəbli qız Təranə.

Gələr Ulduz bala da,
Vüsəl ilə xala da.

Dilbər deyər: – O milçək
Qaçdı sizi görəndə.

İstədi açsın qanad,
Sancsın məni bu saat.

Tez olun tutun onu,
Sındırın əl-qolunu.

Bir də cumub üstümə,
Dayanmasın qəsdimə.

Bu yaxında bir səhər
Milçəkdən qorxan Dilbər,

Düşdü yorğan-döşəyə,
Səs-küyü qalxdı göyə.

Həkim dedi: – Bacıcan,
Muğayat olun ondan.

Soyuq dəyib uşağa,
Qoy durmasın ayağa.

Səpib bütün sifəti,
Yüksəkdir hərarəti.

Alın bu həbləri də,
Üç dəfə verin gündə.

Çay da içirdin ona,
Tərleyib gəlsin cana.

Sonra həkim Gülpəri
Diə tutub Dilbəri,

Damarından aldı qan,
Qapıdan çıxan zaman

Xəstəyə əl elədi,
Görüşərik söylədi.

Üç gün, üç gecə keçdi,
Bilmədik necə keçdi.

Dilbər durdu ayağa,
Başladı oynamağa.

Sevinc qondu üzlərə,
Dodaqlara, gözlərə.

Həç kəs bilmədi ancaq,
Milçəkdən qorxan uşaq

Həkim ilə iynədən
Qorxmadı neçin, nədən?!

Bir gün ana gülər, şən,
Evə gələndə işdən

Dedi Dilbər balaya,
Üzü gülər balaya:

– Xalan qızı Güllünün
Toyudur birinci gün.

Şad xəbər verim sənə,
Gedirik Daşkəsənə.

“Ura!” qışqırdı Dilbər,
Toya gedirik səhər.

Qatar səs sala-sala,
Sübh tezdən düşdü yola.

Öz yerini tutdu qız,
Bir qədər oturdu qız.

Sonra durdu ayağa,
Boylandı sola, sağa.

Gördü var-gəl edərək,
Uçur göydə bir milçək.

Qışqırdı qız: – Ay ana,
Milçək minib vaqona.

Deyin dayansın qatar,
Qovsun onu adamlar.

Yoxsa qanad açacaq,
Mənə sarı uçacaq.

Dişləyəcək üzümdən,
Yaş axacaq gözümdən.

Ana dedi: – Can qızım,
Milçəkdən qorxan qızım,

Gəl sən qorxub eləmə,
Batma qüssəyə, qəmə.

Anan ölübdür məgər,
Sancsın səni milçəklər?!

Böyük qızsan daha sən,
Qorxub qaçma milçəkdən.

Uşaqlar gülər sənə,
Gəl fikir ver özünə.

İndi isə uzan, yat,
Olma, gülüm, narahat.

“Bakı-Gəncə” qatarı
Ölçüb-biçdi yolları.

Gəncə görünür, budur,
Qatar perronda durur.

Yerə düşür gələnlər,
Sevinənlər, gülənlər.

Ana ilə Dilbər də
Görünən kimi yerdə,

Qaçıb Ələsgər gəldi,
Bənövşə, Əsgər gəldi.

Qohumlar birər-birər,
Öpüşüb-görüşdülər.

Əsgər dedi, maşallah,
Dilbər boy atıb vallah.

Qorxur bu qız yenəmi,
Milçəyi görən kimi?

Ana deyir: – Yox, canım,
Mənim Dilbər ceyranım

Qorxmur daha milçəkdən,
Bir də belə demə sən.

Mindi Dilbərlə ana,
Gümüş rəngli maşına.

Bağlar qaldı arxada,
Dağlar qaldı arxada.

Qonaqlar deyə-gülə,
Gəlib çıxdı mənzilə.

Daşkəsən, gözəl şəhər,
Füsunkarsan nə qədər.

Dilbərin gülür üzü,
Orda, burdadır gözü.

Evdən xeyli kənarda,
Həyətdəki mağarda,

Tar, qaval dilə gəlir,
Mahnı səsi yüksəlir.

Dilbər qız da bir ara
Qoşulub uşaqlara,

Bu toyda əl-qol açır,
Bir az oynayıb qaçır.

Gəlib tapır ananı,
Onu sevən insanı.

Deyir: – Qatarda gələn
O milçəyi gördüm mən.

Toyxanada uçurdu,
Məni görəndə tək durdu.

Baxdı, baxdı üzümə,
Göz gəzdirdi gözümə.

Gördü qorxmuram ondan,
Keçib gəldim yanından.

Gülümsədi gənc ana,
Basdı qızı bağına.

Bax, belə olsun, – dedi,
Qorxma heç şeydən, – dedi.

Qoy sənə deməsinlər,
Milçəkdən qorxan Dilbər.

16.10.2010

NƏVƏLƏRİN SÖHBƏTİ

– Nənəmizin ad günüdür, ay Murad,
Bu gün onun şad günüdür, ay Murad.
Əlli yaşı tamam olur bilginən,
Sən də sevin, sən də şadlan, gülgünən.
Ah nə yaxşı, gedib deyim anama,
Nərminəyə – o mehriban xalama.
– Hamı bilir, gəlir indi Meri də,
Səbinəylə, Gülnarəylə bir yerdə.
– Ay Rafael, əsil bayram olacaq,
Deməmişən bunu mənə sən ancaq.
– Balacasan nə söyləyim sənə mən,
Tumanını çəkə-çəkə gəzirsən.
Bir də hər gün ağlayırsan aramsız,
Dayanmırsan bir dəqiqə anamsız.
İndi nənəm xına yaxır əlinə,
Əl gəzdirir saçlarına, telinə.
Gedib dərim bağ-bağçadan gül-çiçək,
Təbrik edim ad gününü görən tək.
– Bu lap yaxşı, dər mənim də adımdan,
Dəstə bağla çıxartma ha, yadından.
Gül dərməyə getdi bağa Rafael,
Baxdı sola, baxdı sağa Rafael.
Murad isə, “nə-nə, nə-nə” elədi,
Tumanını çəkib nəsə söylədi.

Fevral, 2011,
Münhen şəhəri

AXTARIŞ

(Üç şəkildə nağıl pyes)

BİRİNCİ ŞƏKİL

Aparıcı pərdənin qabağına çıxır.

Aparıcı: Gəncəbasar diyarında,
Kür çayının kənarında,
Balaca bir şəhər vardı,
Xeyli insan yaşayardı.
Minarəli bu şəhərdə,
Bağ-bağatlı belə yerdə
Gözəl idi yayı, qışı,
Çox olmazdı qar, yağışı.
Ancaq əsən küləkləri
İncidərdi ürəkləri.
Çox vurardı xalqa ziyan,
Danışardı hamı ondan.
Vardı burda bir ailə,
Yaşayırdı çətinliklə.
Şıltaq idi əsən yel tək
Evin kiçik qızı Çiçək.
Gələn kimi yemək adı,
O, aradan tez çıxardı.
Gizlənərdi orda-burda,
Axtarardı ana-ata.
Arıq idi ancaq bir az,
Gözəl, göyçək bu qızciğaz.
Ay uşaqlar, gəlin görək,
Haradadır indi Çiçək?

Aparıcı gedir, yavaş-yavaş pərdə açılır.

*Kiçik bir ev. Evin bir tərəfində taxt qoyulmuşdu.
Otağın bir tərəfində isə yerə palaz salınmış və
döşəkcələr nəzərə çarpır. Fatma nənə evi qaydaya
salır.*

Fatma nənə (öz-özünə):

Nə olubdu, Fatma nənə,
Neçə gündür bilməm sənə?
Gah tutulur əl-ayağın,
Gah da əsir dil-dodağın.
Yorulursan iş görəndə,
Ev-eşiyi süpürəndə.
Yəqin sənə soyuq dəyib,
Belini də fələk əyib.

(Taxt üstündə oturur)

Ah, bəlkə də qocalıram,
Bir yandan da nəvəm Çiçək,
İştahadan kəsilərək
Arıqlayır gündən-günə,
Fikir vermir öz-özünə.

(Çiçək tövşüyə-tövşüyə otağa daxil olur).

Çiçək: Nənə, tapşır bu İsağa,
Qoymur məni oynamağa.

(Fatma nənə Çiçəyin əlindən tutub taxtın yanına gətirir).

Deyir, get ye çörəyini,
Gözetləyir nənə səni.

Fatma nənə: Otur görüm, nənə qurban,
Yoruldun ki, oynamaqdan.
Bir az ələ al özünü,
Gedək yuyum əl-üzünü.

Çörəyini ye, hala gəl,
Yaxşı-yaxşı otur, dincəl.
Eh, ay nənə, qarnım toxdu,
Yeməyə heç halım yoxdu.
Gedib gəzim qoy bir az da,
Özüm üçün mən bayırda.

*(Çiçək qaçıb gedir. Külək əsib pəncərəni
taybatay açır. Fatma nənə gedib pəncərəni
bağlayır).*

Fatma nənə: Yenə qaçıb getdi Çiçək,
Məni bihal etdi Çiçək.

(Az pauza)

Bir yandan əsən külək,
Bağ-bağçada gəzən külək
Divan tutar indi yenə,
Şəhərin hər tərəfinə.
Qoy çağırım uşaqları,
İsaq ilə mən Baharı.
Qızı tapıb gətirsinlər,
Yoxsa ona soyuq dəyər.

*(Fatma nənə İsaq ilə Baharı səsleyir. Bir azdan
sonra onların hər ikisi gəlir).*

İsaq: Eşidirəm, buyur, nənə,
Müntəzirəm hər sözünə.

Fatma nənə: Get bu saat Baharla bir,
Çiçəyi tap, evə gətir.

Bahar: Həyətdəydi bir az qabaq,
Gedək onu tapaq, İsaq.

Fatma nənə: Nənə alsın qadanızı,
Tez axtarıb tapın qızı.
Qan-qan deyir çöldə külək,
Ulayır ac canavar tək.

Bahar: Gəl narahat olma belə,
Qayıdarıq Çiçək ilə.

(Bahar ilə İsaq çıxır. Işıq sönmüb-yanır).

Fatma nənə: Harda qaldı uşaqlarım,
İgidlərim, qoçaqlarım.
İndiyədək gəlmədilər,
Didir məni qüssə, kədər.
Yoxsa Allah eyləməmiş,
Başlarına gəlib bir iş...

(Banu ana tələş içində daxil olur).

Banu ana: Ana, İsaq ilə Bahar
Hər tərəfi axtarıblar.
Yoxa çıxıb Çiçək balam,
Gözəl balam, göyçək balam.

Fatma nənə: Qızım, sən nə danışırısan,
İndi qəmdən ölsün anan?

(Bahar ilə İsaq daxil olur).

Bahar: (ağlaya-ağlaya)
Gəzdik ev-ev, həyət-həyət,
Küçələrə etdik diqqət.
Heç bir yerdə yoxdur Çiçək.

İsaq: Qonşumuzun oğlu Qəşəng,
Dedi bir az bundan əvvəl
Alıb getdi bacını yel.

Banu ana: Vay, vay, anan ölsün, bala,
Saldı bizi yaman hala.
Axşam işdən dönən zaman
Öldürəcək məni Qurban.
Belə arıq olmasaydın,
Yeməyindən qalmasaydın,
Səni külək aparmazdı,
Evdə şivən qoparmazdıq.
Yeməməyin bu da sonu...

Fatma nənə: (dizinə döyə-döyə)
Quş kimi ydi qızın, Banu,
Əsən külək onun üçün
Alıb onu getdi bu gün.
Arıq olmaq bəla imiş,
Başa xəta gətirəmiş.

(Az pauza)

Yalan yoxdur bu sözümdə,
Günahkaram mən özüm də.
Gəlmiş idi evə bayaq,
Nənə, qoymur dedi İsaq.
Oynayım mən toplan ilə,
Sonra qaçıb getdi çölə.
Düzü qızı gərək həmə, n,
Qoymayaydım çixsın evdən.

Banu ana: Axı hardan biləydin ki,
Külək indi əsən təki.
Aparacaq onu ana,
Qalacağıq yana-yana.
Bayıra çıx, oğlum, İsaq,
Külək yenə əsirmi bax.

(İsaq çıxır. Bir az sonra qayıdır).

Durur daha əsmir külək,
Bağ-bağcanı gəzmir külək.
Ancaq ana, deyim sənə,
Həyət qalıb yaman günə.
Yerə yırıb ağacları,
Uçurdubdu daş-divarı.
İt də yoxdur zəncirində,
Var-gəl etmir öz yerində.

Banu ana: (Fatma nənəyə)
Zaman keçir, anacan bil,
Dayanmağın vaxtı deyil.
Getsin İsaq ilə Bahar,
Hər tərəfi axtarsınlar.
Tapılmasa Çiçək əgər,
Kəndlərə də qoy getsinlər.

Fatma nənə: Qoy getsinlər, nə deyirəm,
Yanır dərdədən, qəmədən sinəm.

Bahar: Ağlamaqdan şişib başım,
Gedim yola hazırlaşım.

(Bahar getmək istəyir. İsaq mane olur).

İsaq: Ayaq saxla, getmə, dayan,
Burada qal sən, Baharcan.
Gedəcəyəm özüm təkçə,
Gəzəcəyəm küçə-küçə.
Girəcəyəm həyətlərə,
Baş vuracam hər bir yerə.
Keçəcəyəm dağ-dərədən,
Tapacağam Çiçəyi mən.

Fatma nənə: İsaq bala doğru deyir,
Get, bala, uğruna xeyir.

PƏRDƏ

İKİNCİ ŞƏKİL

Aparıcı pərdə qabağına çıxır.

Aparıcı: Elə o gün
İsaq yola
çıxdı tək.
Əvvəl-əvvəl
küçələrdən
keçərək,
Bir-bir gəlib-
gedənlərdən
soruşdu.
Öz yoluyla
ötənlərdən
soruşdu.
Girib-çıxdı
neçə-neçə
həyətə,
Tutdu hətta
uşaqları
söhbətə.

Xəbər verən
tapılmadı
Çiçəkdən,
Bir ah qopdu
hər döyünən
ürəkdən.

Gördü şəhər
Yaman günə
qalıbdı,

Duman gəlib
hər tərəfi
alıbdı.

Hər tin başı
Yerə düşüb
ağaclar,
Daş-kəsəkdir
Yollar, izlər,
yamaclar.

Həyətlərdən
gəlir hay-küy
səsləri,
Əldən düşdü
Dolaşmaqdan
şəhəri.

İsaq bala
düşdü fikrə
xəyala,
Gəlib çıxdı
Bir günəşli
mahala.

Aparıcı gedir. Bir az sonra İsaq çiyində heybə yavaş-yavaş gəlib pərdənin qabağından keçir. Pərdə açılır.

Yaşılığa bürünmüş bir kəndin panoraması görünür. Bulaq başı. Qız-gəlinlər bulaqdan su aparmaq üçün növbəyə dayanıblar. İsaq çiyində heybə gəlir.

İsaq: Bir qab su verin,
A qızlar, mənə.
Gəlsin ürəyim
Bir az yerinə.
Xeyli müddətdir
Bu yollardayam.

(Qızların biri ona bir qab su verir).

Bacım itibdi,
İntizardayam.

I Qız: Qardaş, nə dedin,
İtibdi bacın?
Evdən-eşikdən
Gedibdi bacın?

II Qız: Yəqin kiməsə
Qoşulub gedib.
Sevib birini,
Baş alıb gedib.

İsaq: Siz nə deyirsiniz,
Aman, a qızlar?!
Balacadır o,
Yeddi yaşı var.

I Qız: Onda nə üçün
Çıxıbdı yoxa?
Qaçıb-gedibdi
Göz baxa-baxa?

II Qız: Bəlkə bir iş var,
Onunçun qaçıb.

Azad bir quş tək
Qol-qanad açıb.

(Heybəsini çiynindən yerə qoyur).

İsaq: Yox, yox, a qızlar,
Siz deyən deyil.
Heç kimdən qaçıb,
Gizlənən deyil.
Dəcəl bir qızıdır
Bu Çiçək bacım,
Çıxmaz heç yerə
Heç vaxt tək bacım.
Arıq bədəndi,
Bir qədər ancaq,
Yeyib-içməyir
Vaxtında uşaq.
Tez-tez yel əsir
Bizim şəhərdə,
Hər yeri gəzir
Bizim şəhərdə.
Alıb gedibdi
Çiçəyi külək,
Görən olubdu...

I Qız: Vay səni...

II Qız: Demək
Onun üçün sən
Düşmüşən çölə?
Gəlib çıxmısan
Bizim bu elə?

İsaq: Düz buyurursan,
Elədir ki, var.
Evdə anam da,
Nənəm də ağlar.
Ondan bir xəbər
Verən yox ancaq,
Dərd, qəm əlində
Qalmışam dustaq.
Bilmirəm necə
Qayıdım geri,
Sakit eyləyim
Evdəkiləri.

I Qız: Qüssə, qəm yemə,
Qardaş, bu qədər.
Əlbət Çiçək qız
Geriye dönər.
İlişib-qalıb
hardasa yəqin.

II Qız: Ha, ha! Nə deyim,
Sözünə sənin.
İlişib qalsa
Kol-kosda əgər,
Yeməzmi onu
Çöldə vəhşilər?

(Qız fikirləşə-fikirləşə gəzişir).

I Qız: Qonşumuzda var
Qaraçı qarı,
Hər işə baxan
Bir falçı qarı.
Qoy su götürüm

Gedək yanına,
Açıb dərđini
Danış sən ona.

II Qız: Doğru deyirsən,
Buna yox sözüm.
Gedək bir yerdə,
Danışım özüm.
Odur özü də
Gəlib bulağa,
Saxsı cürdəkdə
Su aparmağa.

(Falçı gəlir).

Falçı: Salam, a qızlar,
Dərdiniz mənə.

(Gətirdiyi qabı I qıza uzadır).

Doldurub bunu,
Verin siz mənə.

(Gözü İsağa sataşır).

Bu oğlan kimdir,
Nə gəzir burda?

II Qız: Qonaqdır, nənə,
Yaşar uzaqda.
Sizlə işi var,
Düşübdü dara.

(Falçı İsağa əlini uzadır)

Falçı: Xoş gəldin, bala,
Sən buralara.

(İsaq ağzını açıb danışmaq istəyir. II qız mane olur).

I Qız: Belədir, nənə,
Bu İsaq ki var...

II Qız: Qoy mən danışım,
Sən dayan, Dinar.
İsaq yaşayan
Sarayabadda
Güclü küləklər
Əsir hər ayda.
Hay-həşir ilə
Əsən küləklər
Alıb Çiçəyi
Gedib bu səhər.

Falçı: Kimdir bu Çiçək?
Bilmədim ancaq.

I Qız: Bacı-qardaşdı
Çiçəklə İsaq.

Falçı: Aydındı, ay qız,
Danışma, dayan.

(İsağa)
Ver sağ əlini,
Eşit, balacan,
Hadı-hıdı hardasan,
Hansı toy-mağardasan?

Hoppan, tullan, durma gəl,
Çox özünü yorma gəl.
Dağ, dərədir, quyudu,
Yel babanın toyudu.
Bir qız vardı orada,
Tapsan gətir onu da.
Yapış əlindən ancaq,
Axtarır qızı İsaq.

(Falçı üç dəfə özünü silkələyir. Sonra bir qab su istəyir. Ona su verirlər. O, əli ilə oğlanın üzünə su səpələyir).

Şükür olsun xudaya,
İşlər düşür qaydaya.
Ariq bir qız görünür,
Durur yalqız
Görünür.
Qorxur yazıq qızcığaz,
Rəngi də qaçıb bir az.

İsaq (sevinə-sevinə):

Odur, Çiçək bacımdır,
Gözəl-göyçək bacımdır.
Hardadır o, sən Allah,
Eylə məni gəl agah.

Falçı: Sus, sus, danışmaq olmaz,
Səbir elə, döz bir az,
Şıltaq qıza oxşayır,
Ağlamağa başlayır.
Qaçır yemək görəndə,
Hər çay-çörək görəndə.

Ona görə arıqdı,
İşi belə fıırıqdı.
Olma əsla nigaran,
Salamatdı Çiçəkcan.
Bu gün külək əsəcək,
Özü üçün gəzəcək.
Qoparacaq hay-həşir,
Gün batacaq arabir.
Sonra yağış yağacaq,
Dərhal kəsəcək ancaq.
Onda külək Çiçəyi
O gözəli, göyçəyi
Alıb gələcək geri,
Şad edəcək sizləri.

İsaq: Çox sağ ol, falçı ana,
Dönüm sənın başına.

Falçı: Dayan, tələsmə, oğlan,
Sözümü kəsmə, oğlan.
Nə deyirəm qulaq as,
Heç cür gecikmək olmaz.
Bu dəqiqə düş yola,
Gedə-gedə bax sola.
İki at görəcəksən,
Atıl min birinə sən.
Çap düz Sarayabada,
Yolda durma bir an da.
Külək başlasa əgər,
Atı yolundan eylər.
Düşərsən qeylü-qala,
Durma, tələs, ay bala.

(Qızlar sevinirlər)

I Qız: Falçı nənə sağ olsun,

II Qız: Kəf-damağı çağ olsun.

(Az pauza)

Görüm yüz yaşa, nənə,
Allah yar olsun sənə.

İsaq: Gəlsən Sarayabada
Çiçəyi də sal yada.
Qalginən bizdə qonaq,
Qulluğunda dayanaq.

(Üzünü qızlara tutur):

Siz də var olun, qızlar,
Bəxtiyar olun, qızlar.

I Qız: Bizi unutma sən də,
Yad et yeri gələndə.

(İsaq heybəsini götürüb yavaş-yavaş səhnədən çıxır).

PƏRDƏ

ÜÇÜNCÜ ŞƏKİL

Yenə Çiçəkgilin evi. Fatma nənə taxt üstündə oturub. Bahar bir stəkanda ona çay gətirir. Banu ana daxil olur.

Banu ana: Çiçəyimdən, gülümdən
Bir xəbər yoxmu, ana?

Fatma nənə: Yox, ay bala, xəbər yox,
Qalmışam yana-yana.
Qonşu Əsmət nənə də
Yanımdaydı bayaqdan,
Dedi, xəbər çıxacaq
İndilərdə uşaqdan.
Düzü onun sözüne
Gəlməyir inanmağım,
Nəzir-niyaz demişəm,
Gəlib çıxsə uşağım.

Banu ana: Mən də oldum şəhərdə,
Soruşdum çox adamdan.
Xəbər verən olmadı
Mənim əziz balamdan.

(Fikirli-fikirli gəzir).

İç, ay ana, çayını,
Bunca üzmə özünü.
Daim dikmə qapıya
Gəl bu qədər gözünü.
Allah-taala olarsa
Dayağımız, anacan,
Gəlib çıxacaq Çiçək.

Fatma nənə: Qızım, nə vaxt, nə zaman?
Məndə inam qalmayıb,
Bu dünyanın işinə.
Mat-məəttəl qalmışam
Zamanın gərdişinə.
Birini yerə vurur,
Qaldırır o birsini.
Kasıb-kusubun üstə
Tökür yalnız hirsini.

(Qapının döyülmək səsi eşidilir).

Bahar: Kimsə döyür qapını,
Görən kimdir bu vaxtı?

(Çıxır).

Banu ana: Gəlib çıxmır İsaq da,
Görəsən harda qaldı?
Daha hava qaraldı.
Xeyli keçir axşamdan,
Bir xəbər-zad çıxaydı
Barı İsaq balamdan.
Nahaq qoyduq tək getdi
Bu çöllərə uşağı.

(Bahar sevincək daxil olur).

Bahar: İsaq gəldi, ay nənə,
Gülür qaşı-qabağı.

(Banu ana və Fatma nənə qapıya sarı gedirlər).

Çiçəksizdi o ancaq,
Sordum, bir söz demədi.

Fatma nənə: Bəs hanı onun özü?

Bahar: Səbr et, o, gəlir indi,
Əl-üzünü yumağa
Getdi, yorğundu yaman,
Durum bir çay düzəldim,
Gəlibdi uzaq yoldan.

(İsaq daxil olur).

Banu ana: Anan qurban boyuna,
Nə xəbər var Çiçəkdən?
Şan-şan oldu bağrımız,
Öldük fikir etməkdən.
Danış, harada oldun,
Bir şey bildinmi barı?

Fatma nənə: Yoxsa boş yerə getdin,
Ölçdün-biçdin yolları.
Sən də zülm etmə bizə,
Aç ağzını danış gəl.

İsaq: Səbrin olsun, ay nənə,
Şəhərdə oldum əvvəl.
Sonra düşdüm kəndlərə,
Dayanmadım bir an da.
Gəlib çıxdım axırda
Gözəl Sarayabada.
Kənd nə kənd, başdan-başa
Hər yanı gül-çiçəkdi,
Qızları bir-birindən
Gülərüzdü, qəşəngdi.

Fatma nənə: Eh, ay bala, Çiçəkdən –
Ondan danış bizə sən.
Soxma gözəl qızları
Əvvəl-əvvəl gözə sən.

Bahar: Danış, bacımdan danış,
Xəbər tuta bildinmi?

İsaq: Şəhərdə gəzənlərdən
Sordum, gördümsə kimi,
Gördüm deyən olmadı,
Məni məyus etdilər...
Qızlar gördüm bulaqda,
İmdadıma yetdilər.
Bir qab su da içdim mən
Əllərindən onların.
Unutmaram heç zaman
Gülsənəmi, Dinarı.

Banu ana: Bu nədir, İsaq bala,
Qızlar, qızlar deyirsən?
Çiçək qalıb bir yana
Onlardan söyləyirsən?!

İsaq: Qızlar tanış eylədi
Məni bir falçı ilə.
Arvad baxdı üzümə
Əlimi aldı ələ.

Banu ana: Aha, sən bundan danış,
Nə dedi falçı sənə?

İsaq: Dinar dedi qulaq as,
Falçının hər sözünə,
Odur Sarayabadın
Ən baş bilən falçısı.

Bahar: Yenə Gülsənəm, Dinar...

(İsaq onun sözünü kəsir).

İsaq: Onlar olmasa idi,
Mən əliboş gələrdim.
Daha da çoxalardı
Hər an, hər saat dərdim.
Qızlar olmasa idi,
Kim bilir harda idim.
Keçib dağdan, dərədən,
Hələ də yol gəlirdim

Bahar: Yoxsa, ata, eşşəyə,
Minib gəlmisən, qardaş?

İsaq: Elədir, ata minib,
Çapıb gəlmişəm birbaş.
At nə at! Qanad açıb,
Elə bil ki, uçurdu,
O, yol boyu yorulub,
Nə dayandı, nə durdu.
Falçı tez-tez deyirdi,
Bir azdan yel əsəcək,
Gəncəbasar elinin
Hər yerində gəzəcək.
Yenə ziyan vuracaq
Həyətlərə, evlərə.
Gətirəcək Çiçəyi
Apardığı o yerə.

(Banu ana İsağı öpür).

Banu ana: Sağ olasan, ay oğul,
Bayaqdan de sən bunu,
Basacağam bağrıma
Yenə, ay Allah, onu.

Fatma nənə: Şad olasan, İsağım,
Dönüm başına sənin.
Qoy bir durum oynayım,
Bir az qarşında sənin.

(Şən bir oyun havası eşidilir. Fatma nənə durub oynayır. Bahar da nənəsinə qoşulur).

Allaha şükür Çiçək
Sağ və salamat imiş.

Bahar: Qəlbimiz nahaq yerə
Belə narahat imiş,
Hardasan gəl çıx, bacım,
Darıxmışam səninçün,
Qüssə, kədər içində
Dolaşmışam bütün gün.

(Şiddətlə əsən küləyin səsi gəlir).

İsaq: Aha, külək başladı,
Dağıdacaq hər yeri,
Gətirəcək bacımı
İnşallah ki, o geri.
Deyəsən bütün işlər
Falçı deyəntək olur.

(Bahara)

Pəncərəni yaxşı ört,
Külək otağa dolur.

(Bahar durub pəncərəni bağlayır. Fatma nənə əllərini göyə qaldırır).

Fatma nənə: Yeri-göyü yaradan,
Ulu Allahım mənim,
Çiçəyi qaytar geri,
Sən ol pənahım mənim.
Qüdrətinin önündə
Baş əyir Fatma nənə,
Ümidim bir sənədir,
Sözüm yox özgəsinə.

(Qapı arxasından ağlamaq səsi gəlir).

Banu ana: Ağlayır çöldə kimsə,
Birdən Çiçək olar, ha!
İsaq, dur çıx bayıra,
Səbrim tükənib daha.

(İsaq çıxır).

Bahar: Çiçək bacım olsaydı,
Ay Allah, bu ağlayan,
Dərdim, qəmim olmazdı
Daha heç vaxt, heç zaman.

(İsaq Çiçək ilə daxil olur).

Fatma nənə: Ay sənə qurban olum,
Haralarda qalmısan?

(Yaxınlaşıb Çiçəyi qucağına alıb üzündən öpür).

Bizi dərдин, qüssənin
Yedəyinə salmısan.

Banu ana: Ağlama, canım, gözüm,
Özünə gəl, ağlama.
Ah, anan ölsün sən in,
Qəlbimizi dağlama.
Bu nə görkəmdir səndə?
Qapqaradır üst-başın.
Axtarmaqdan yorulub
Bu gün səni qardaşın.
Qızım, yeyib-içsəydin
Vaxtlı-vaxtında əgər,
Alıb getməzdı səni
Uzaqlara küləklər.

Fatma nənə: Bilirəm ki, çıxmazsan
Daha heç zaman çölə.

(Çiçək göz yaşını silə-silə)

Çiçək: Düz deyirsən, nənəcan,
Eşidərəm sizi mən.
Yemək verin acmışam,
Təqətim yoxdur daha.

Banu ana: Qızım yemək istəyir,
Şükür olsun Allaha.
Əl-üzünü yuyum gəl,
Otur ye çörəyini.

Bahar: Yaxşı ki, uğur ilə
 Axtarış gəldi başa.
 Yaşa, İsaq qardaşım,
 Görüm səni yüz yaşa!

*(Banu ana Çiçəyin əlindən tutub pərdənin
qabağına gətirir).*

Banu ana: Baxmasanız, uşaqlar,
 Böyüklərin sözünə,
 Yoxsa siz də Çiçək tək
 Düşərsiz belə günə.

PƏRDƏ

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Ön söz əvəzi (Musa Ələkbərli).....	3
------------------------------------	---

ŞEİRLƏR

Əlvən çiçək.....	7
Yaxşı nəvə.....	8
Çörək ətri.....	10
Ana laylası.....	12
Sənsən nənə.....	14
Rafael gəlir.....	16
Atalar deyib.....	18
Yaxşı yol dedi.....	20
Verəcəyəm ona.....	22
Nənələrin söhbəti.....	24
Qızım qızlar içində.....	26
Verdi payını.....	27
Oynayım mən.....	29
Muradın dovşanları.....	30
Sıxım əlini.....	32
Azərbaycan bayrağı.....	33
Gözün olaram.....	34
Sürüb qaçarsan.....	35
Sizsiz olmasın.....	36
Get oyna.....	39
Bizim bağça həkimi.....	41
Harda gözəlləşmisən.....	43
Qarşıladı Vüsalı.....	45
Gəlib çıxdı.....	47
Yaxşı olar.....	49
Nağıl baba.....	52
Qızıl payız.....	55
Əsgər gedərəm.....	57
Get gör gözünlə	58

Öyrədərsən mənə.....	60
Tami və Sani.....	61
Oğuzum.....	62
Qanına batacaq.....	63
Kimi aparardı.....	68
Az qalmışdı.....	69
Verə bilmərəm.....	71
Yaxın olaq.....	72
Oynasın həyətdə.....	74
Gəncə torpağı.....	76
Razı qalarsan.....	77
Səndən inciyər.....	78
Bakı.....	79
Çağıranda bildim.....	81
Qulu və Pirqulu.....	82
Sabah gələrsiz.....	83
Salam göndərim.....	85
Küsülü qalmasınlr.....	86
Qüvvətli olmaq.....	87
Qayıtmaz dala.....	88
Pis görür gözüm.....	90
Çəkərdim sənə.....	91
Bəxş etdi aləmi.....	93
Baş qoşma.....	95
Milçəkdən qorxan Dilbər.....	97
Nəvələrin söhbəti.....	104
AXTARIŞ (3 şəkildə nəğil pyes).....	105

SİMAX ŞEYDA

Qızım qızlar içində

(Şeirlər və pyes)

Nəşriyyatın direktoru: Musa Ələkbərli

Korrektoru: Aygün Əsgərova

Operatoru və

kompüter tərtibatçısı: Pərvanə Məmmədova

Yığılmağa verilmiş: 27.04.2011

Çapa imzalanmış: 02.05.2011

Nəşrin formatı: 84x108 1/32

Həcmi: 8,5 ç.v.

Sayı: 300

«ŞUR» nəşriyyatı

Bakı, Xaqani 19.

☎050 545 29 44

498 69 48

СИМАХ ШЕЈДА

**ГЫЗЫМ ГЫЗЛАР
ИЧИНДӘ**

Бакы-2011

Редактору: Муса Әләкбәрли

Симах Шејда, “Гызым гызлар ичиндә”

Бакы, «ШУР» 2011, сәһ- 272

*«Гызым гызлар ичиндә» китабы истедадлы
Азәрбајҗан шаири Симах Шејданын сајча он
доггузунчу, ушаглар үчүн исә сәккизинчи китабыдыр.
Бурада шаирин 2010-чу илдә јазылмыш шеирләри вә
“Ахтарыш” пјеси верилмишдир.*

*Кичик вә орта нәсил ушаглар үчүн нәзәрә алынган бу
шеирләр инанырыг ки, охучуларын хошуна
кәләчәкдир.*

83.3 AZ (2)

Ш $\frac{4702600000}{(032 - 05)}$ 01-11

© Симах Шејда, 2011

ӨН СӨЗ ӘВӘЗИ

Әзиз балалар! Сизин үчүн бу китабы јазан Симах Шејданы сиз лап чохдан таныјырсыныз. О, гырх илдән артыгдыр ки, јазыб-јарадыр. Азәрбајчанымызын һәр јериндә танынан, севилән бир шаирдир.

Симах Шејданын бу ил 75 јашы тамам олур. Хејли гочалыб, анчаг үрәји кәнчлик һәвәси илә дөјүнүр. Сизә олан бөјүк севкиси ону јорулмага, хәстәликләрә тәслим олмага гојмур. О, өмрүн кечән һәр аныны гәнимәт билир, сиздән өтрү мәнзүм нјесләр, јени мараглы шеирләр јазмага сәрф едир. Симах баба ијјирми илдән артыгдыр ки, Азәрбајчандан узагда јашајыр. Гүрбәт һавалы шеирләр, нәгмәләр јазыр, охудугча тәсирләнир, көврәлирик. Һә, кәрәк ону да биләсиниз ки, Симах баба миллијәтчә даг јәһудисидир. Анчаг о, бизим торпагымызда доғулуб, боја-баша чатыб. О, бурда бөјүјүб, аилә гуруб, ушагларыны да елә бурда бөјүдүб, тәрбијә еләјиб. Ширин-шәкәр дилимизи дә икинчи ана дили кими мәнимсәјиб. Онун Азәрбајчан дилинә севкиси, мәһәббәти доғма Кәнчәмизин чинарлары тәк бој атыб, көјләрә учалыб. Бәли, Симах баба өмрүнүн-күнүнүн хејли һиссәсини Низами јурдунда, гәдим Кәнчә шәһәриндә кечириб. Бу шәһәрин һәр гарышы, күчәси, дөнкәси она танышдыр, доғмадыр. Шеир дилиндәки ширинлик, ахычылыг да Кәнчә шивәсинин, Кәнчә ләһчәсинин мүкафаты, һәдијјәсидир. Симах баба сонра Бакыја көчүб. Пәјтахтымызда чалышыб, бурда јазыб-јарадыб. Сизин үчүн јаздыгы китабларын бөјүк әксәријјәти Бакыда нәшр олунуб, јайылыб, үнванларына чатдырылыб.

Симах баба һал-һазырда Алманијанын Мүнһен шәһәриндә јашајыр. Лакин онун үрәји Азәрбајчана –

Бакыја, Кәңчәјә, Губаја вә саир шәһәр вә районларымыза бағлыдыр. О, Азәрбајчансыз јашаја билмир. Хәстә вә гоча олса да илдә ән азы ики дәфә доғма Бакысына учур. Јаздыгы шеирләри гәзетләрә, журналлара верир, китабларыны нәшр етдириб јайыр. О, гүрбәтдә дә бош дајанмыр, Азәрбајчан поезијасындан нүмуналәр тәрчүмә едир, јәнуди дилиндә чап етдирир, чағдаш Гарабағ дәрдимизи, кәрчәк Азәрбајчан һәгигәтләрини өз имканы дахилиндә јәнуди дили васитәси илә бүтүн дүңјаја јайыр, өз оғуллуғ борчуну јеринә јетирир.

Симах баба гүрбәтдә јашаса да, онун охучуларынын чох һиссәси, достларынын әксәријјәти Азәрбајчандадыр. О, түкәнмәз сәнәт ешги, Вәтән севкиси илә бу торпаға бағлыдыр.

Әзиз балалар! “Гызым гызлар ичиндә” Симах бабанын – Симах Шејданын сәјча он доғғузунчу китабыдыр. Симах баба бу он доғғуз китабын јарысыны сизә һәср едиб, ушағлар үчүн јазыб.

Бу китабда сиз өзүнүзү кәрәчәк, марағлы, гәрибәликләрлә долу күнләринизи, ајларынызы изләјәчәк, кәнардан өзүнүзә-созүнүзә гулаг верәчәк, чүрбәчүр ојунларыныза, әјләнчәләринизә диггәт јетирәчәксиниз. Сиз бу китабы охудуғча доғма Вәтәнинизә, Бакыныза, Кәңчәниза мәһәббәтиниз, севкиниз даһа да артачағ, кировлуғда галан Гарабағымызын азад олачағы күн үчүн бөјүјәчәксиниз.

Симах Шејда өзү бојда Азәрбајчан севкисидир. О, бизим гүрбәтдә јеријән, кәзән Азәрбајчанымыздыр. Кәлин она биринчи нөвбәдә мөһкәм чансағлыгы, сонра да бол-бол јарадычылығ уғурлары арзулајыб да бу јени китабыны бирликдә охујағ.

Муса Әләкбәрли

Шеирләр

ЭЛВАН ЧИЧЭК

Мүэллимлэр күнүдүр.
Бу күнү көзлэр һамы.
Сәһәр тездән дурмушам,
Тәбрик едим анамы.

Әввәл-әввәл јанашыб
Өпдүм ики үзүндән.
Бир дәстә чичәк вердим,
Сыхдым әлини шән-шән.

Нечә илдир мәктәбдә
Ишләјир о, һөрмәтлә.
Севир бүтүн ушаглар
Анамы мәһәббәтлә.

Зәһмәтинин бәһрәси
Ордени дә вар онун.
Јахасында күн кими
Алышыб јанар онун.

Балача гардашым да
Кәлди ана дејәрәк.
Верди она севинчлә
Бир дәстә әлван чичәк.

27.11.2010

ЈАХШЫ НӘВӘ

Баһар тәзә кәлмишди
Обалара, елләрә.
Күл-чичәјин әтрини
Јајмыш иди һәр јерә.

Кол дибиндән бир дәстә
Бәнөвшә јығды Лалә.
Бир аз сачына дүздү,
Бир аз да алды әлә.

Күлчан бала гышгырды:
– Сиз бајыра бахын бир.
Атылыб дүшә-дүшә,
Лалә-бәнөвшә кәлир.

Нәнә деди: – Ај бала,
Ачыг даныш биләк биз.
Лалә-Бәнөвшә кимдир,
Онунла нә ишимиз?

– Еһ, ај нәнә, Лаләни
Танымырсан мәкәр сән?
Бәнөвшә дүзүб сача,
Лалә дејилми кәлән?

Һә, белә де Лаләни,
Дејирсәнми, ај Күлчан?
Ахыр ки, кәлиб чыхды,
Һарда имиш бу шејтан?

Сачларында бәнөвшә
Јахасында күл-чичәк.
Лалә кирди ичәри
Күлә-күлә, севинчәк.

Нәнә деди: – Баһары
Кәтирмисән евә сән.
Кәл бир өпүм үзүндән,
Сән нә јахшы нәвәсән.

10.11.2010

ЧӨРӨК ӘТРИ

Чөрөк жапыр тэндирдө
Нәнәм бајагдан бәри.
Тутуб онун хош әтри
Һәр тәрәфи, һәр јери.

Күндәләри јажараг
Јапыр тэндирдө бир-бир.
Одун һәрарәтиндә
Чөрөк арамла бишир.

Нәнәмин бу ишинә
Мат галмышам мән дүзү.
Әлини һеч јандырмыр
Гызмар тәндирин көзү.

Бабам кирир бу заман
Дарвазадан ичәри.
Сөјләјир: бәрәкәтли
Олсун көрүм, ај Пәри!

Доггазын о башындан
Мәни тутубду әтри,
Исти чөрөклә јахшы
Тутур мотал пендири.

Чағыр көзәл бир сүфрә
Ачсынлар гыз-кәлинләр.
Бағчадан тәрхун дәриб
Кәтирсинләр бир гәдәр.

Бир финчан да јанында
Ширэ версэн, пис олмаз.
Әһвалым јахшылашар,
Ичэрәм үстдән бир аз...

Чөрәк јапыр тәндирдә
Нәнәм бајагдан бәри,
Һәјәтдән јола гәдәр
Јајылыбды хош әтри.

05.12.2010

АНА ЛАЈЛАСЫ

Лај-лај чалыр
Ана кичик
оғлуна,
Күләр үзлү
ән сонбешик
оғлуна.

Дејир: – Лај-лај,
Јат, ај киши
гырыгы,
һәсрәтчәкән
көзләримин
ишыгы.

Јағыларын
әлиндәдир
Гарабағ,
Нечә илдир
Зәбт олунуб
Бу торпағ.

Бири кәлир,
Бири кедир
һәр дәфә,
Ширин-ширин
сөһбәт едир
һәр дәфә.

Бир нәтичә
Јохдур анчағ,
ортада.
Әлдән кедир

Ана торпаг
ортада.
Тез бөжүүб,
Боја-баша
Јеткинән,
Силаһ алыб,
Дүшмән үстә
Кеткинән.

Анан бахыб
һүнәринлә
өжүнсүн,
Вуран гэлби
Ешгин илә
Дөжүнсүн!

30.11.2010

СЭНСЭН НЭНЭ

Нэнэм даһа гочалыб,
Дүшүб элдэн-ајагдан.
Чыха билмир бајыра
Отурдуғу отагдан.

Чөрәјини, чајыны
Кәтирирәм мән өзүм.
Нэнәмин үстүндәдир
Һәр күн мәним бир көзүм.

Гашга инәк дә дејән
Нэнәми көрмәк истәр.
Онун үчүн мәләјир
Дөнә-дөнә сәһәрләр.

Нэнәм дејир: – Ај Улдуз,
Чај ич, тез је чөрәји;
Јығ сүфрәни, көзләјир
Кет сағ, бала инәји.

Сонра да ач һинини,
Дән вер тојуг-чүчәјә.
Гапыны мөһкәм бағла,
Чыхмасынлар күчәјә.

Топлана да бир шеј вер,
Гој һүрмәсин бу гәдәр.
Ачдыр ахшамдан бәри,
Јәгин ки, јемәк истәр.

Дэрсинэ дэ фикир вер,
Улдуз гызым, сэн анчаг.
Кэрэк јахшы охусун,
Мәктәбә кедән ушаг.

Ишләримин чохуну
Верирәм, күлүм, сәнә.
Инди сәнсэн бу евдә,
Мәним јеримдә нәнә.

22.11.2010

РАФАЕЛ КЭЛИР

Жарашыглы аты вар
Рафаелин тахтадан.
Минди бөжүк севинчлэ
Атын белинэ оғлан.

Сығаллады башыны,
Гамчыны алды элэ.
Бир, ики чэкди она,
Јери! – деди, тез елэ!

Нэнэм көзлөјир мәни –
Дүкана апарачаг.
Тар чалмаг өјрөнөчәм,
О мәнэ тар алачаг.

Көрдү ки, тәрпәнмир ат,
Һеч дэбәрмир јериндән.
Башлады агламаға,
Бу ат јеримир нэдән?!

– Ана, ана, ај ана,
Сән фикир вер бу ата?!
Истәмир ки, јериндән
Тәрпәнэ, аддым ата!

– Ағыллы балам мәним,
Бас атын дүјмәсини,
Инди дүзэләр јола,
Ешидәрсән сәсини.

Ат тәрпәнди јериндән,
Дүјмәни басан кими.
Јох олду үрәјиндән
Ушағын дәрди, гәми.

“Ура!” – дејә гышгырды,
Гачын Гарател кәлир!
... Миниб онун белинә,
Сизин Рафаел кәлир!

09.11.2010

АТАЛАР ДЕЈИБ...

Башаг* жыгды тарладан
Үч ушаг бир харала.
Јорулдум, элдэн дүшдүм, –
Деди Сэрдар Чамала.

Бир дэ белә јерлэрә
Мән үзүмү тутмарам.
Чәкдијим бу зәһмәти
Һеч заман унутмарам.

Һазыр буғда сатылып
Базарларда, дүканда.
Ал апар сән раһатча
Үјүтдүр дәјирманда.

Дәһиз деди: – Һеч сәндән
Көзләмәздим буну мән.
Кедиб ала билэрәм
Дүкандан да уну мән.

Анчаг дүзкүн баша дүш,
Әзиз достум, сән мәһи.
Гөјмаг олмаз тарлада
Јердә галан бир дәһи.

Буғда вардыр, дөвләтдир,
Буғда һәјатдыр, һәјат.
Вәтән чөрәкли олса,
Басыла билмәз Һеч вахт.

* – Башаг – Тахыл жыгымындан сонра јердә галан сүнбүләр

Онун үчүн зəһмəтдəн
Кəрəк галмасын неч кəс.
Аталар јахшы дејиб:
Ишлəмəјəн дишлəмəз.

06.12.2010

ЈАХШЫ ЈОЛ ДЕДИ

Намыдан тез ојаныб
Бу күн Күлсевәр нәнә.
Мәктәбә кедәчәкдир
Гыз нәвәси Тәранә.

Өл-ајаға дүшүбдү
Арвад бајагдан бәри.
Гајдаја салыр бир-бир
Көрүләчәк ишләри.

Бир дәстә чичәк дәриб
Кәтириб о бағчадан.
Мәстан пишик дә дүшүб
Вар-кәл едир тахчадан.

Баба чыхды ирәли,
Бығларына чәкди әл.
Өпдү гызын үзүндән,
Көзүндән әввәл-әввәл.

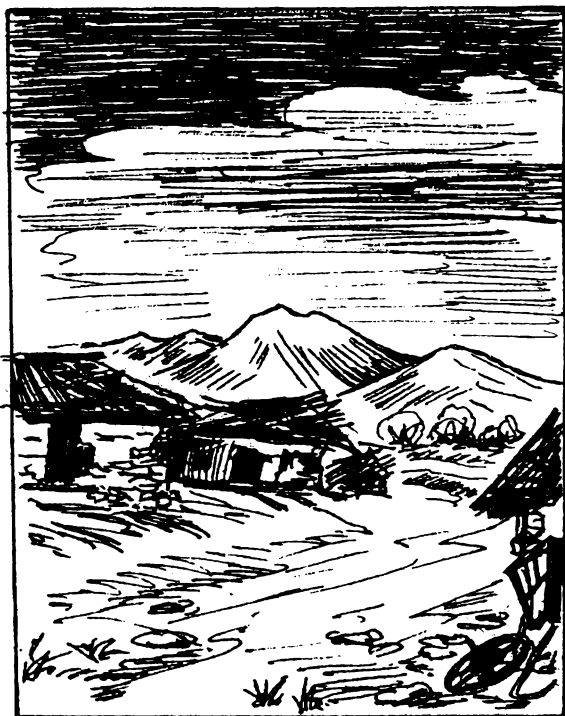
Кәлин деди, ај Тејмур,
Ај Мүшфиг, ај Фирузә,
Тәбрик един ушағы,
Илк дәфә кедир дәрсә.

Тәранәни араја
Алды евдә оланлар.
Бир-бир өпүб үзүндән,
Тәбрик етдиләр онлар.

Олду гапы гоншудан
Тэбрикэ дэ кэлэнлэр.
Бири деди: – Тојуну
Көрэсэн, ај Күлсевэр.

Ширинлик дэ кэтириб,
Гонаг ејлэди нэнэ.
Су да атды далынча,
Јахшы јол! – деди нэнэ.

20.11.2010

ВЕРӨЧӨЛӨМ ОНА

Бэлэкдәдир
Рафаелин
гардашы,
Тез-тез ағлар
төкәр ушаг
көз јашы.

Ләј-ләј чалыр
ана оғлу
Мурада,
Хош кәлмисән
Дејир сән бу
һәјата.

Ширин олсун
јухун көрүм
јат, бала!
Һәр арзуја,
һәр мурада
чат, бала!

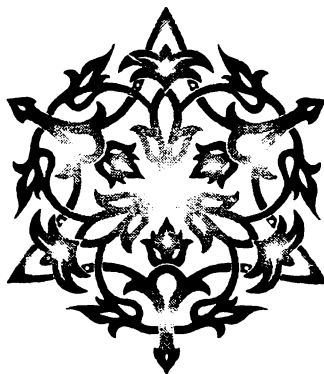
Анасына
белә деди
Рафаел:
Гардашыма
сөјлә деди,
Рафаел:

Ағламасын
гој күндүзләр,
кечәләр,
Ахытмасын

көз јашыны
Бу гәдәр.

Евдә нә ки
ојунчағым
вар, ана,
һамысыны
верәчәјәм
Мән она.

11.01.2011

НЭНЭЛЭРИН СӨҢБЭТИ

– Ашыб-дашыр дөвлэтин,
Сэн нэ варлы нэнэсэн.
– Бу нэ сөздүр, а гоншу,
Сөjlэjирсэн мэнэ сэн?

– Бир инэjим, үч кечим,
Евдэ бир мэстаным вар.
Һэjэтдэ дэ өзүмчүн
Кэзэн бир топланым вар.

Сэн бунлара вар-дөвлэт
Деjирсэнмиш, аj Фатма?
Сэни гынаjан олар,
Сус, бу сөзү агартма!

– Нэ дил билмэз арвадсан,
Белэ билмэздим сэни.
Нэ сохурсан көзүмэ
Инэjини, кечини.

Сэнин варын-дөвлэтин
Он нэвэндир, он нэвэн!
Бир дэ огуллу, гызлы
Он бир нэфэр нэтичэн.

Бунлардан да гиjмэтли
Бир шеj вармы һэjатда?
Варса буjур де көрэк,
Биз дэ сахлаjаг jадда.

– Һә, белә ачыг даныш,
Онлара гурбан олум.
Сәбинәјә, Меријә,
Күлнара гурбан олум.

Рафаелдир, Мураддыр
Көзләримин ишыгы.
Јусиф илә Давиддир
Евимин јарашығы.

Һеч бир вара, даш-гаша
Дәјишмәрәм онлары.
Јер үзүнүн мәнәм ән
Хошбәхти, бәхтијары.

02.01.2011

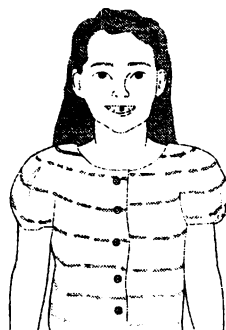
ГЫЗЫМ ГЫЗЛАР ИЧИНДӘ

Гызым гызлар ичиндә
Бир гызыл күлә бәнзәр.
Гошулуб ушаглара
Багда, бағчада кәзәр.

Бир шән һава чалынча
Ојнајыр ширин-ширин.
Евин јарашығыдыр,
Бәзәјидир Көјәрчин.

Отаглара, ејвана
Јајыланда хош сәси.
Һамымызын гәлбини
Исиндирир нәфәси.

Азалмасын евләрдән
Үрәк ачан күлүшләр.
Онларын шән сәсилә
Дураг јухудан сәһәр.

03.12.2010

ВЕРДИ ПАЈЫНЫ

Ҳејванханаја
кетмишәм дүнән
Бахдым марагла
Ҳејванлара мән.

Көрдүм орада
Ики ајы да.
Вар-кәл едирди
Онлар новузда.

Бири арабир
нәрилдәјирди.
Тез-тез башыны
Јерә әјирди.

Һәрдән мајаллаг
Ашырды суда.
Дуруб јенидән
Гачырды суда.

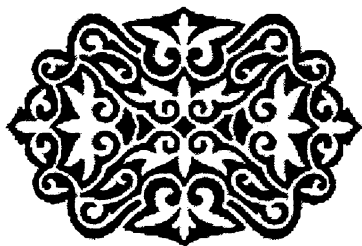
О бири ајы,
Јекәпәр иди.
Һәрдән рәгс едиб
Шән-шән кәзирди.

Бир дә көрдүм ки,
Күләшир онлар.
Галиб кәлмәкчүн
Әлләшир онлар.

Балача ајы
Чэлд иди јаман.
Рэгиб достуна
Вермэди аман.

Лыхды јекэпэр
Бөјүк ајыны.
Верди јахшыча
Онун пајыны.

23.12.2010

ОЈНАЈЫМ МЭН

Бир күн нэнэм Рафаели
Көтүрэрэк гучагына.
Өпүб гара көзләриндән
Севинч илэ деди она:

– Көзэл балам, надинчликдән
Әл чәкәсэн даһа кәрәк.
Бу күн, сабаһ Аллах сәнә
Бир гардаш да көндәрәчәк.

Даһа сәс-күј салмаг олмаз,
Кәрәк јатсын о вахтында.
Ојаг галса күсәр биздән,
Чыхыб кедәр ушаг онда.

– Јахшы, нәнә, сакит-сакит
Отурам, дурам мән.
Истәмәрәм тез ојансын
О јухудан һәр күн еркән.

Онда тапшыр сүрсүн атам
Машыныны инди елә.
Гој кәтирсин гардашымы,
Ојнајым мән онун илә.

16.12.2010

МУРАДЫН ДОВШАНЛАРЫ

Вар Мурадын
Гара вә ағ
Довшаны.
Түкү ипәк,
Узунгулаг
Довшаны.

Көк верәрди,
Бир дә кәләм
онлара.
Оларды о,
Тез-тез һәмдәм
онлара.

Бир күн көрдү
һејванларын
Јох һалы,
Позулубдур
Јазыгларын
Әһвалы.

Оғланын да
үрәјини
гәм алды,
Фикрә кетди
Ганы хејли
гаралды.

Јахынлашыб
Әл апарды
гәфәсә.

Бурахды о,
Һејванлары
нәдәнсә.

Азадлыға
чыхды гара,
Ағ довшан.
Севиндиләр,
шәнләндиләр
Бир заман.

Мурадын да
Кетди гәми,
кәдәри,
Күлдү үзү,
ишыгланды
көзләри.

02.01.2011

СЫХЫМ ЭЛИНИ

Гарабаг давасында
Вурушуб эмим мәним.
Галыб дүшмән элиндә
Ана Вәтәним мәним.

Үч јара вар чанында,
Итириб бир голуну.
Гәһрәман бир әскәр тәк
һамы таныјыр ону.

– Сән Аллаһ, ај Бәхтијар,
Бир аз даныш сән ондан.
Һараларда вурушуб,
Әмин олуб гәһрәман?!

Гулаг ас сөзләримә,
Бәхтијар кәлди дилә.
Хочалыда вурушуб
Азғын дүшмәнләр илә.

– Аман Аллаһ, кишидә
Гүввәтә бах, күчә бах.
Гәһрәманлыг көстәриб,
Дөјүш вахты нечә бах.

Гој бир дәстә күл алыб,
Јанына кедәк онун.
Бәрк-бәрк сыхым элини,
Бу Хочалы оғлунун.

19.10.2010

АЗƏРБАЈЧАН БАЈРАҒЫ

Вүгарлыды үчрәнкли
Азәрбајчан бајрағы.
Хош арзу, хош диләкли
Азәрбајчан бајрағы.

Зүлм евини јыхыбды,
Шимшәк кими чыхыбды.
Азадлыға чыхыбды
Азәрбајчан бајрағы.

Ај, улдуз нишанлыды.
Шәрәфлиди, шанлыды.
Бөјүк адлы-санлыды
Азәрбајчан бајрағы.

Баш чәкир асимана,
Ишыг сачыр һәр јана.
Бахыр бүтүн чаһана
Азәрбајчан бајрағы.

Јолу сәадәт јолу,
Хошбәхтдир гызы, оғлу.
Гәлби мәһәббәт долу
Азәрбајчан бајрағы.

Декабр, 2010

КӨЗҮН ОЛАРАМ

Дүшүб јерә ејнәји
Сынды гоча нәнәнин.
Бабам деди: – Ај арвад,
Артды кәдәрин, гәмин.

Инди ејнәксиз сәнин
Ишин чәтин олачаг.
– Һә, һә, демә, ај киши,
Иш төкүлүб галачаг.

Ешитди бу сөһбәти
Мәктәбли гыз Сәбинә.
Деди: – Фикир ејләмә,
Гүссә етмә, ај нәнә.

Сифариш ејләјәрик
Сабаһдан тәзә ејнәк.
Бир, ики күн дөз, нәнә,
Ејләрәм сәнә көмәк.

Јетирәрәм јеринә
Олса нә сөзүн сәнин.
Тәрпәнмәрәм јанындан,
Оларам көзүн сәнин.

06.11.2010

СҮРҮБ ГАЧАРСАН

Бир күн ата
Машын алды
Оғлуна,
Гүввәт версин
Аллаһ деди
Голуна.

Орхан көрдү
Сүрә билмир
Машыны,
Кәдәрләниб
Јерә дикди
Башыны.

Сәрхан деди:
– Гој мән сүрүм,
Бахкинән,
Сонра сүкан
Архасында отур
Сән.

Додаг бүзүб
Орхан деди:
– Бир дајан.
Бирдән сүрүб
Машынымы
Гачарсан.

18.10.2010

СИЗСИЗ ОЛМАСЫН

Әкиз бачыјыг
Лалә илә мән.
Сәһв салыр бизи
Нәнәмиз Ајтән.

Мәнә Жалә јох,
Лаләсән дејир.
Лаләјә исә
Жалә сөјләјир.

Дејирәм: – Нәнә,
Сәһв салма бизи.
Дүзкүн ајыр кәл
Бир-биримизи.

Дејир: – Гаданыз
Кәлсин нәнәјә.
Мәним үстүмә
Дүшүрсүз нијә?

Һәр ики бачы
Ширин сөзлүсүз.
Гара гашлысыз,
Ала көзлүсүз.

Јеришиниз бир,
Дурушунуз бир,
Сизи танымаг
Валлаһ чәтиндир.

Чәнәниздәки
О гоша халлар,
Чашдыыр мәни,
Даим гыш, баһар.

Бир дә чан гызым,
Нә олар, һәрдән
Жаләни Лалә
чағыранда мән?!

– Истәмирәм мән
Бәнзәјим она,
Әлләри кирли
Чыхым бир јана.

Дура билмир о
Јухудан сәһәр,
Кедир мәктәбә
Һәр күн биртәһәр.

Дишләрини дә
Јумур тәртәмиз,
Әкиз бачыјыг
Нә олсун ки биз.

– Кәл елә көзлә
Бахма бачына,
Гурбан олдуғум
Бәнзәр лачына.

Инди дәјишиб
Лалә бүсбүтүн,
Көмәк ејләјир
Мәнә бүтүн күн.

Кет өп бачыны,
Барыш онунла.
Гызым, күл, севин,
Даныш онунла.

Сизсиз олмасын
Бир күнүм мәним,
Һәм ајымсыңыз,
Һәм күнүм мәним.

18.11.2010

КЕТ ОЈНА

Гоншумузда
Бир милис вар,
Бир милис,
Кизлэнирик
Һәр көрөндө
Ону биз.

Дејирләр ки,
Тәнбэллэри
Хошламыр,
Сәс-күј салан
Дәчэллэри
Хошламыр.

Бир күн мәни
Чағырды о.
Јанына,
Горхуб мөндән
Гачма деди
Һеч јана.

Достам бүтүн
Ушагларла,
Ај оғул:
Дәрс охујан
Гочагларла,
Ај оғул!

Ојнајанда
Анчаг сәс-күј
Салмајын.

Һәр сөзү дә
Ејнинизә
Алмајын.

Дава-далаш
Кимә лазым,
Балалар.
Көрүб буну
Инчик дүшүр
халалар.

Она көрә
сакитлији
көзләјин,
Бир-биринә
һөрмәт, иззәт
бәсләјин.

Мән дә севим
Сизи доғма
Балам тәк,
Ди кет ојна
Өзүн үчүн,
Ај Бабәк.

31.10.2010

БИЗИМ БАҒЧА ҺӘКИМИ

Узун сачлы бир гыздыр
Бизим бағча һәкими.
Ағ халат кејинир о,
Иш үстә кәлән кими.

Меһрибандыр, әзиздир
Шириндир сөз-сөһбәти.
Һамымыза вар онун
Һөрмәти, мәһәббәти.

Биримиз хәстәләнсәк,
Тез дүшәр әл-ајаға.
Башлајар башымыза
Дөнмәјә, доланмаға.

Дава-дәрман дүзәлдиб,
Хәстәјә ичирдәр о.
Өлчәр һәрарәтини,
Һәјәчан кечирдәр о.

Анчаг һәким халанын
Әлиндә ијнәси вар.
Горхуб-гачыр мәним тәк
Ону көрән ушаглар.

Онун үчүн һәр сәһәр
Јујурам әл-үзүмү,
Тәртәмиз сахлајырам
Һәмишә мән өзүмү.

Нэнэм дејир: – Бах белә,
Тәмизкар олсан әкәр,
Хәстәлик гачар, оғлум,
Ијнә вурмаз һәкимләр.

29.06.2010

НАРДА КӨЗЭЛЛЭШМИСЭН

Дэллэк эми Гэшэмин
Сачларыны дүзэлтди.
Ана деди: – Ај Аллах,
Балам нечэ көзэлди.

Јахын кэлиб нэнэ дэ
Ушаға салды нэзэр.
Үзүндэн өпүб деди:
– Јүнкүллэшдин бир гэдэр.

Түк өртмүшдү үзүнү,
Көрүнмүрдү гаш-көзүн.
Күзкүнүн габағында
Кет сачына бах өзүн.

Өл апарды башына
Гэшэм сәссиз-сәмирсиз.
Гышгырды бирдән-бирэ:
– Сачларымы верин сиз.

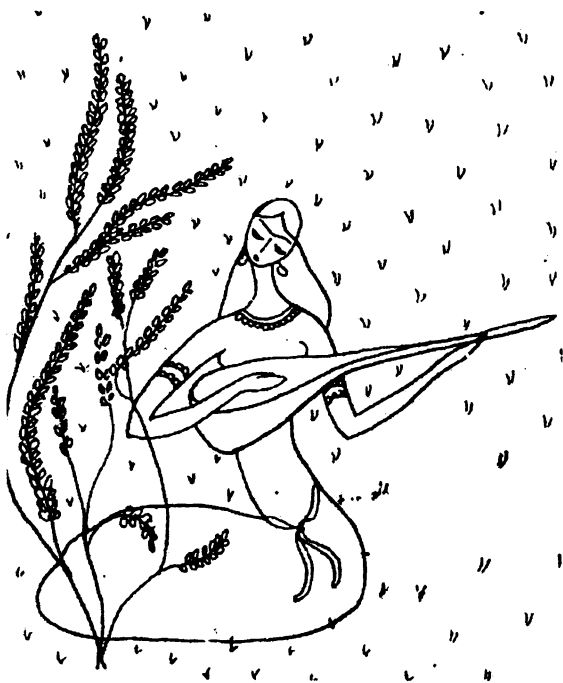
Јэгин ки, дэллэк эми
Өзү үчүн сахлады.
Анасына сыхылды,
Һөнкүр-һөнкүр ағлады.

Нэнэ деди: – Ај Гэшэм,
Ағлама бир дур көрөк.
Дэллэк гырхдығы сачлар
Сәнин нәјинә кәрәк?

Көр нечә көзәл-көјчәк
Бир оғлан олмусан, бах.
Атан ишдән кәләндә
Сәнә һејран олачаг.

Кет гошул ушаглара,
Күл, даныш, ојна шәнлән.
Көрән дејәчәк, Гәшәм,
Һарда көзәлләшмисән?

20.11.2010

ГАРШЫЛАДЫ ВҮСАЛЫ

Бир нәнә дајанмышды
Сөјкәнәрәк ағача.
Әјилмишди гамәти,
Бир азча, бир балача.

Нә исә данышырды,
Дејирди өз-өзүнә.
Кәдәрлијди сифәти,
Гәм гонмушду үзүнә.

Нәнәнин бу халыны
Көрдү мәктәбли Вүсал.
Јанашыб салам верди,
Тутду ондан хал-әһвал.

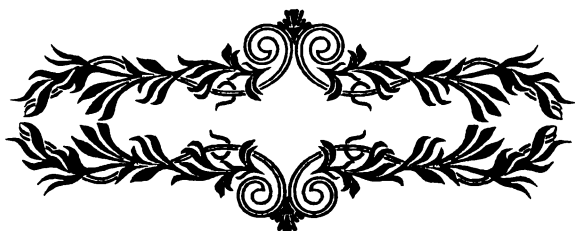
Нәнә деди: – Сөзүмә
Бахмајыр ајагларым,
Јорулуб дајанмышам,
Кетмәјә јох гәрарым.

Бир дә әсам һардаса
Чыхыб галыб јадымдан,
Билмирәм нечә кедим
Евимә, нәнә гурбан.

Ушаг деди: – Тәрпәнмә,
Дајандығын јериндән.
Кедиб тапым әсаны,
Бу саат кәлирәм мән.

Оғлан кетди бир аздан
Кәлди әли әсалы,
Нәнә бөжүк севинчлә
Гаршылады Вүсалы.

29.11.2010

КӘЛИБ ЧЫХДЫ

Атасыны
чох истәјир
Рафаел,
Кеч кәләндә
кәлсин дејир
Рафаел.

Ана дејир:
– Кәл јериндә
Узан, јат,
Кечә кечир,
Олма, оғлум,
нараһат.

Атан һарда
олса инди
кәләчәк,
Дејинәчәк
сәни ојаг
көрән тәк.

Сәнин кими
ширин-шәкәр
балалар,
Инди ширин
јухудадыр
һарда вар.

Кәл апарым
Јатағында
Узан сән.
Нагыл дејим,

Јум көзүнү
Јат шән-шән.

– Атамы чох
Истәјирәм
Мән ахы...
Бир аз сонра
Јуху тутду
Ушағы.

Ана ону
Узандырды
Јатагда.
Елә бу вахт
Кәлиб чыхды
Ата да.

21.11.2010

ЈАХШЫ ОЛАР

Чох сеvirэм нэнэми мэн,
Көрмәмишәм ону анчаг.
Кефимизи сорур тез-тез
Евимизә зәнк вурараг.

Дејирәм бир кәл Бакыја,
Бир азча да биздә јаша.
Бир бах нечә дәјишибдир
Шәһәримиз башдан-баша.

Нечә багда, паркда олаг,
Булвара да чыхаг һәрдән.
Өзүн һејран галачагсан
Бу јерләри сән кәзәркән.

Тәзә-тәзә биналарын
Башы дәјир көј үзүнә.
Көрпүләр вар инанмазсан,
Бахсан әкәр өз көзүнә.

Пис олмазды бир гәдәр дә
Бузовнада галсан әкәр.
Атам көзәл бир баг салыб
Кир нә мејвә истәсэн дәр.

Нәнәм дејир: – Еһ, ај оғул,
Артыг даһа гочалмышам.
Нечә-нечә ишин-күчүн
Әлиндә мән тәк галмышам.

Бир мәктәбли Мөһрибандыр,
Анчаг мәнә әл јетирән.
Мағзаја кедиб-кәлән,
Габағыма чај кәтирән.

Аз галмышды бабан, бала,
Сатсын “Марал” инәјими.
Әлләrimi үзсүн ондан,
Јараласын үрәјими.

Нә јахшы ки, Мөһрибаным
Јалвар-јахар етди она.
Гојмады ки, боз инәјим
Гисмәт олсун башгасына.

Бир дә бабан гочалдыгча
Чох инчидир, бала, мәни.
Гочалдыгча ушаглашыр,
Даһа вермир јола мәни.

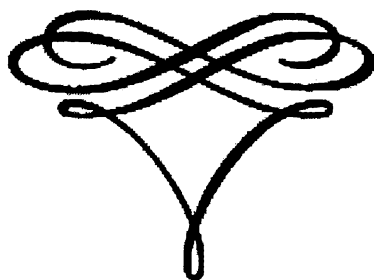
Јахшы олар анан илә
Бир кәләсиз кәндимизә,
Севинч, фәрәһ бәхш едәрсиз,
Әзизләрим, валлаһ бизә.

Тапшырарам бир гара гоч
Кәсәр бабан сиз кәләндә.
Доланарам өзүм үчүн
Раһат-раһат евдә мән дә.

Гурбан сәнә, оғул бала,
Хаһиш ејлә кәл атана.
Зәһмәт чәкиб јайда сизи
Јола салсын бир бу јана...

Чох севирэм нэнэми мэн,
Көрмэмишэм ону анчаг.
Кефимизи сорур тез-тез,
Евимизэ зэнк вурараг.

25.12.2010

НАҒЫЛ БАБА

Кәндимиздә
бир баба вар,
бир баба.
Сығмаз онун
өмүр јолу
китаба.

Гачагларла
вурушубду
Оғузда,
Узун илләр
чобан олуб
колхозда.

Дава вахты
дүшүб ода –
алова,
Таганрогдан
кәлиб чыхыб
Лвова.

Варшавада
партизанлыг
ејләјиб,
Фашистләрин
башына од
әләјиб.

Анчаг дејим
сизә сөзүн
дүзүнү,

Һәлә күмрәһ
һисс ејләјир
өзүнү.

Бир сазы вар
бабасындан
галыбды,
Мејлини о
телли саза
салыбды.

Хошлар ашыг
Әләскәри,
Әкбәри.
Аббасдан да
вардыр онун
хәбәри.

Бир дә вардыр
Нағыла бөјүк
һәвәси,
Беш гызы вар,
алты оғул
нәвәси.

Кәнддә она
Нағы баба
дејирләр.
Бәзиләри
Нағыл баба
дејирләр.

Ушагла­ры
тез-тез јығар

бир јерэ,
Нағыл дејэр
онлар үчүн
һэр кэрэ.

Һэр нағылчүн
севинэрлэр
ушаглар,
Дејэрлэр ки,
белэ баба
һарда вар.

Балачалар
чөлдэ ону
көрэн тэк
Нағыл баба,
Нағыл баба
дејэрэк

Јүјүрэрлэр
габагына
бабанын.
Әл вурарлар
чомагына
бабанын.

08.11.2010

ГЫЗЫЛ ПАЈЫЗ

Пајыз кәлиб
Бағчалара,
бағлара.
Әл кәздириб
мешәләрә,
дағлара.

Солуб рәнки
Чичәкләрин,
күлләрин,
Јамачларын,
Дәрәләрин,
Чөлләрин.

Гушлар учуб
Даһа исти
Јерләрә,
Дәстә-дәстә
Чыхыб онлар
сәфәрә.

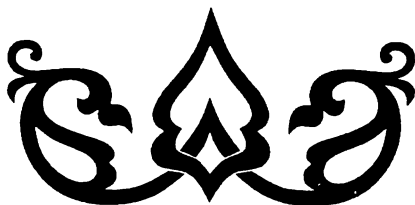
Саралыбды
Ағачларын
Јарпағы,
Әсән күләк
Бәзәр дашы,
Торпағы.

Кәлиб-кедән
хәзәлләри
ајаглар,

Пајыз кәлиб
пычылдашар
додаглар.

Тәбиәтин
Инди хэзан
Вахтыдыр,
Јарпагларын
Хына јахан
Вахтыдыр.

20.10.2010

ӘСКӘР КЕДӘРӘМ

Әскәрликдән гајыдыб
Бөјүк гардашым Хәзәр.
Дејиб-күлүр бајагдан
Севинир евдәкиләр.

Кәлиб-кедән олачаг,
Анам буну анлајыр.
Мурад бабам гоч кәсиб,
Һәјәтдә саһманлајыр.

Нәнәм дә, бачым илә
Чөрәк јапыр тәндирдә.
Итимиз дә һај салыб
Зинкилдәјир зәнчирдә.

Гардашым гучаглајыр,
Дојмур мәни өпмәкдән.
Тез бој ат, бөјү дејир,
Икид бир әскәр ол сән.

Нечә-нечә нишанын
Олачагдыр сәнин дә.
Чијниндә автоматын
Дурачагсан кешикдә.

Сәнин кими оғулар,
Чох лазымдыр вәтәнә.
Гәләбә чалмаг үчүн,
Азғынлашан дүшмәнә.

Чағыран олса әкәр, –
Деди балача һатәм.
Мән дә дуруб бу күндән
Әскәрлијә кедәрәм.

14.12.2010

КЕТ КӨР КӨЗҮНЛӨ

Алманијада
Олмушам јајда,
Чиммишәм орда
Дәниздә, чајда.

Сонра узаныб
Гумун үстүндә.
Бир нечә саат
Јанмышам күндә.

Јахшы, ај Горхмаз, –
Сорушду Дашгын
Даһа һараны
Кәздин, долашдын?

– Сорушма, достум,
Олдум чох јердә
Нечә музејдә,
Нечә шәһәрдә.

Метроја миндим,
Јох сүрүчүсү.
Кедиб-дурурду,
Вахтында өзү.

Чох иди она
Минән адамлар.
Тәәччүб едиб
Динән адамлар.

– Нечә инаным,
Сөзүнә сәнин?

Мәнлә зарафат
Едирсэн јәгин.

– Сөзүн дүзүнү
Кәтирдим дилә,
Инанмырсан кет
Бах көзүн илә.

30.10.2010

ӨЈРЭДЭРСЭН МЭНИ

Лайда бир дэстэ ушаг
Чимирди чайда шэн-шэн.
Кендэн дуруб бахырды
Онлара кичик Елшэн.

Сөйлэди досту Горхмаз:
– Нэ дурмусан, кир суја.
Гошул сэн дэ Чинкизэ,
Искэндэрэ, Арзуја.

Горхма, гојмарам сэни,
Бир ан көзүмдэн белэ.
Өјрэдэрэм үзэрсэн
Чайда лап тезлик илэ.

Елшэн деди: – Истэрэм
Мэн дэ чимим сизин тэк.
Гошулум дэстэнизэ
Бир јердэ дејэк, күлэк.

Чатдырарам анама
Нэр сөзүнү, кэлмэни,
Ичазэ версэ экер,
Өјрэдэрсэн сэн мэни.

22.12.2010

ТАМИ ВӘ САНИ

Бир-бириндән
Һәм көзәлдир,
Һәм гәшәнк.
Бири ағдыр,
Бири исә
Гызылрәнк.

Мехрибандыр
Хасијјәти
Таминин,
Инсана вар
Сәдагәти Санинин.

Тами ојнар
Әл чаланда
өзүјчүн.
Һәрдән һүрәр,
Шән-шән кәзәр
Бүтүн күн.

Сани исә
Хошлар ашсын
Мајаллаг.
Ушаглары
Күлдүрсүн о
Бу сајаг.

Олуб нечә
Ағызларын
Әзбәри,
Үлкәр илә
Мехпарәнин
итләри.

03.12.2010

ОҒУЗУМ

Шәһәрләрин ичиндә
Сәнин дә өз јерин вар.
Сәфалы јәјлагларын,
Чичәкли дүзләрин вар.

Бир тәрәфин дағлардыр,
Бир тәрәфин мешә, бағ.
Олмур тәмиз навадан
Көзәл Оғузум, дојмағ.

Буз булаглы суларын
Шәфа верир ичәнә.
Мәһәббәтли гызларын
Јарашыг верир сәнә.

Сәрвәтинин шәһрәти
Дилдә, додагда кәзәр.
Бир көрән бир дә сәни
Көрмәк үчүн тәләсәр.

Бу күн, сабаһ Бакыја
Сујун кәләчәк сәнин.
Шәнинә хош маһнылар,
Гошачаг үрәк сәнин.

Күндән-күнә көзәлләш,
Чат ад-сана, Оғузум.
Нур сачсын көјдән күнәш
Јолларына, Оғузум.

Октјабр, 2007

Г А Н Ы Н А Б А Т А Ч А Г

Сәһәр-сәһәр тојуглара
Дән верәндә Күллү нәнә.
Бахыб көрдү һүчүм едиб
Шәләгујруг түлкү һинә.

Деди: – Балам, бу чәр дәјмиш,
Гојмады бир тојуг мәндә.
Беш-онуну боғуб атыр,
Алыб кедир һәр кәләндә.

Көрмәсәм бир тәдбир әкәр,
Мәндә тојуг-чүчә галмаз.
Чәзасына чатсын кәрәк
Әввәл-ахыр бу кәләкбаз.

Фикирләшди, өлчүб-бичди,
Хәјаллара кетди хејли.
Деди: – Аһа, тапдым, тапдым,
Инди көрәр о түфејли.

Дуруб кедим гоншудақы
Дәмирчинин мән јанына.
Хәјалымдан кечәнләри
Бирәр-бирәр дејим она.

Саһманлады үст-башыны,
Әсасыны алды әлә.
Ја Аллаһын әзиз ады,
Дејиб арвад чыхды чөлә.

Сөзә тутду гоншудақы
Шәһрәбану арвад ону.

Сынсын деди бу түлкүнүн
Тезлик илэ көрүм бојну.

Үзүјола көрүб сәни,
Даданыбды һәјәтинә.
Көзлә бир дә фүрсәт тапыб
Чатмасын о нијјәтинә.

Саламат гал дејә-дејә,
Варыб кетди Күллү нәнә.
Кәлиб чатды дәмирчинин
Чалышдығы иш јеринә.

Салам деди Мәрдан киши,
Де нечәдир кефин, һалын?
– Хош кәлмисән, отур. Күллү,
Јахшы олсун гој әһвалын.

– Еһ, ај Мәрдан, нә сөјләјим,
Түлкү чапыб-чалыр мәни.
Бу бөјүкдә кәнд ичиндә
Тез-тез кәлиб тапыр мәни.

Күндән-күнә јоха чыхыр
Һиндән тојуг, чүчәләрим.
Әзиз нәвәм Рафаелчүн
Бәсләјирдим бечәләри.

Кәлмишәм ки, мәним үчүн
Сән бир тәлә дүзәлдәсэн.
Мәрдан киши, бәлкә ондан
Өз чанымы гуртардым мән.

Хэрчини де, бэри башдан,
Парасыны верим инди.
Чатыб гара гашларыны,
Фикрэ кедиб Мэрдан динди.

– Күнортадан сонра сабаһ
Көндэр кэлсин Сүлејманы.
Пара-зад да лазым дејил,
Дүз сөзүмдү, балам чаны.

Отуз илдир дост олмушам
Әрин Чамал киши илә.
Дур кет евә фикир етмә,
Бачарарыг бир түлкүлә.

Кәлиб кечди бир нечә күн,
Бу сөһбәтин үзәриндән.
Зил гаранлыг бир кечәдә
Түлкү дурду өз јериндән.

Тојуг-чүчә һәвәсилә
О фикирә дала-дала
Саға бахды, сола бахды,
Ов далынча дүшдү јола.

Кетди, кетди дурду бирдән,
Нәсә кәлди хәјалына.
Истәди ки, кери дөнсүн,
Тамаһы күч кәлди она.

Көрдү таныш һәјәти о,
Бир гәдәр дә кедән кими
Көзләринә ишыг кәлди
Унутду һәр дәрди, гәми.

Дәрһал кечди ичәријә,
Билмәди бир горху, һүркү.
Додағыны јалајараг,
Јахынлашды һинә түлкү.

Тахта гапы ачылан тәк,
Дүшдү бирдән тәләјә о.
Истәди ки, гачыб кетсин,
Гачаммады мәһләјә о.

Өлдүм-өлдүм сөјләјәрәк
Јаш ахытды көзләриндән.
Сәсә-күјә чөлә чыхды
Кечә јары Күллү нәнә.

Көрдү түлкү тәләдәдир,
Гачмаға јох бир имканы.
Ајаг үстә дура билмир,
Аз галыр ки, чыхсын чаны.

Ачы-ачы күлдү нәнә,
Шәләгујруг, салам деди.
Де нечәсән, даныш инди,
Сәнин илә варам деди.

Тез-тез кәлиб апаранда
Тојуглары, чүчәләри.
Ширин-ширин јејән заман,
Фәрәләри, бечәләри.

Мән јазығын әһвалыны
Дүшүнмүрдүн онда нечин?
Ган ахыдан ганда үзәр,
Кәл ағлама ичин-ичин.

Сојуб сәнин дәрини мән
Гапымыздан асачағам.
Ири-ири һәрфләр илә
Бу сөzlәри јазачағам.

Һарда варса азғын дүшмән
Ҷәзасына чатмалыдыр.
Шәләгујруг бу түлкү тәк
Өз ганына батмалыдыр.

16.11.2010

КИМИ АПАРАРДЫ

Шәкил чәкди Бәнөвшә
Өз рәсм дәфтәринә.
Инанмады бачысы
Баханла көзләринә.

Көрдү узун бир илан
Сүрүнүр торпаг үстә.
Атыб гачды дәфтәри,
Горхду балача Пүстә.

Бачысынын јанына
Кәлди Бәнөвшә һәмән.
Бағрына басды ону,
Өпдү ики үзүндән.

Өзүнә кәл, сакит ол,
Горхма бачычан, – деди.
Шәкилдир, санча билмәз
Сәни о илан, – деди.

– Бирдән дирилсә илан
Үстүмә кәлсә әкәр.
Онда кими багчаја
Апарарсан һәр сәһәр?

02.12.2010

АЗ ГАЛМЫШДЫ

Дајанмышам
Бәбир илә
Үз-үзә.
Аслан илә,
Пәләнк илә
Көз-көзә.

Шир үстүмә
Кәлди нәрә
чәкәрәк,
Кетди-кетди
Дајанды диз
Чөкәрәк.

Мәнсә горхуб
Гачмаға үз
гојмадым,
Бахдым, бахдым
Һәзз алмагдан
Дојмадым.

– Коп ејләмә,
Дајан дедим,
Ај Надир,
Гурд үрәји
Јемисән сән,
Ја нәдир?

Надир деди:
– Инанмырсан
дур кедәк.
Габағында

Дурум, Ширин
Әскәр тәк.

Даһа ушаг
Дејиләм һа,
Горхум мән
Гәфәсдәки
Һејванлары
көрәркән.

Гәһ-гәһ чәкиб
Күлдү Горхмаз,
Мирһады,
Гәшш етмәкдән
Мәммәдсәлим
Дојмады.

Дедим бизи
сарымысан
демәк сән?
Һејванлары
сән гәфәсдә
көрмүсән.

Аз галмышды
Мән дә сәнә
инаным,
Индән сонра
Гулуғунда
Дајаным.

ВЕРӘ БИЛМӘРӘМ

Атасы Заур үчүн
Саат алды дүкандан,
Бағлады сол голуна
Ону севинчлә оғлан.

Ана деди: – Мүбарәк!
Нәнә деди: – Мүбарәк!
Баба өпдү нәвәни,
Тәбрик етди көрән тәк.

Гачыб кәлди Бәнөвшә,
Нәркиз илә Әзиз дә.
Бөйүк бачы сорушду:
– Саат нечәдир сиздә?

Кәлиб чыхды пишик дә,
Мијолдады бу ара.
Шән-шән атылыб-дүшдү,
Бахды кичик Заура.

Гарагујруг топлан да
Бу шадлыға гошулду.
Һүрдү, һүрдү һәјәтдә
Сонра да сәкит олду.

Ән ахырда севинчәк,
Кәлди балача Уғур.
Вер ону бир аз да мән
Тахым деди, әј Заур.

Ушаг гачыб о саат
Сығынды нәнәсинә.
Деди: – Салыб гырарсан
Верә билмәрәм сәнә.

05.11.2010

ЈАХЫН ОЛАГ

Бир ит варды, бир пишик,
Јашајырды мeһрибан.
Онларын достлуғуна
Инанмырды бир инсан.

Мәстан хәстәләнәндә
Ит кәләрди јанына.
Доланарды башына,
Гуллуг едәрди она.

Јалајарды дилијлә
Пишијин үст-башыны.
Беләчә охшајарды
Севимли јолдашыны.

Балача топланын да
Чохаланда дәрд, гәми.
Пишик кәлиб оларды,
Онун јахын һәмдәми.

Көрдү белә достлуғу
Евин кичик ушағы.
Гардашына сөјләди
Бир күн балача Тағы:

– Бах топлана, мәстана,
Нечә достлуг едирләр.
Бир-биринин јанына
Нечә кәлиб-кедирләр.

Сәнсә мәни гојмурсан
Дәфтәринә бахмаға.

Шәкилли китабыны
Алыб варагламаға.

Горхма алыб онлары
Чырмарам билә-билә.
Кәл биз дә җахын олаг,
Бири-биримиз илә.

03.12.2010

ОЈНАСЫН ҺӘЈӘТДӘ

Сојугдур һава,
Јенә јағыр гар.
Чыхыб бајыра
Ојнасын Анар.

О гәдәр кејиб
Тәрпәнә билмир.
О јан, бу јана
Һәрләнә билмир.

Чағырыр ону
Досту Үзејир.
Ди кәл ојнајаг
Дајанма дејир.

Бир аддым атыб
Дајаныр оғлан.
Дүшүр әлчәји
Әлиндән бу ан.

Көтүрә билмир
Әјилиб ону,
Көрүр анасы
Ајнадан буну.

Кедиб кәтирир
Евә ушағы.
Сорушур ондан
Балача Тағы.

– Нә тез ојнајыб
Гајытдын кери?

– Көрмүрсэн гары
Тутуб һәр јери.

Тағы кәләчәк
Онун көзүнү
Гојма һәјәтдә,
Кедиб гагашла
Ојна һәјәтдә.

17.12.2010

КЭНЧЭ ТОРПАҒЫ

Низами сәсли
Кәнчә торпағы.
Көжкөл һәвәсли
Кәнчә торпағы.

Чох ганлар көрдүн,
Гурбанлар көрдүн,
Хаганлар көрдүн –
Кәнчә торпағы.

Кечди Чавад хан,
О көзәл инсан
Јолунда чандан,
Кәнчә торпағы.

Јашарсан азад,
Гәлби, көнлү шад.
Сәниндир һәјат,
Кәнчә торпағы.

Даим ач чичәк,
Севинсин үрәк,
Сәнлә фәхр едәк,
Кәнчә торпағы.

Симах гыш-баһар
Гүрбәтдә јашар,
Сән ол бәхтијар,
Кәнчә торпағы.

13.11.2010

РАЗЫ ГАЛАРСАН

Назим дурду бир сәһәр
Күзкүнүн габағында,
Көрдү гара ләкәләр
Алнында, јанағында.

Деди: – Нечин көстәрир
Бу ајна белә мәни?
Јәгин кимсә өјрәдиб
Салсын бу һала мәни.

Ешитди нәвәсинин
Сөзүнү Набат нәнә.
Бир јахшы бах сөјләди, –
Күзјүдә сән өзүнә.

Ајна буна нејләсин,
Гапгарадыр үст-башын.
Исти сујун алтында
Кет јујун јахшы-јахшы.

Сонра кәл бах өзүнә,
Нәнә алсын гаданы.
Олачагсан күл кими
Бир оғлан Назим чаны.

Әввәл-әввәл кәләрсән
Өпәрәм үз-көзүндән.
Өзүн разы галарсан,
Бахан кими өзүндән.

13.11.2010

СЭНДЭН ИНЧИЈЭР

Тез-тез күсэндир
Рафаел бала,
Додаг бүзэндир
Рафаел бала.

Евдэ нэнэдэн,
Анадан күсэр.
Кичик бачысы
Сонадан күсэр.

Күндэ нечэ јол
Күсэр, барышар.
Өзкэ ишинэ
Һөрдөн гарышар.

Сөјлөди она
Бир күн атасы:
– Јахшы иш дејил
Күсмөк, гадасы.

Сэн даһа, бала,
Бөјүк оғлансан.
Фөхр едир атан
Сэнлө һәр заман.

Кэл эл чөк белө
Хасијјетиндэн.
Өпүб-охшајым
Һәр вахт сәни мән.

Дедикләримэ
Бахмасан экэр,
Јохса атан да
Сэндэн инчијэр .

24.11.2010

БАКЫ

– Бәс дејирдин Бакыја
Кедирик биз, ај ана?
Башга јердәјик, јохдур
Хәбәримиз, ај ана.

– Нә дејирсән, ај бала,
Бизим Бакыдыр бура.
Адам мәәттәл галыр
Нәзәр салырса һара.

Ики ил бундан габаг
Бакы белә дејилди,
Башдан-баша дәјишиб
Көрүрәм шәһәр инди.

Бурдакы көрпүләрә,
Јералты јоллара бах.
Јол боју чичәк ачан,
Күл ачан коллара бах.

Уча-уча биналар
Дүзүлүбдүр јан-јана.
Севинч верир, руһ верир
Онлар бахан инсана.

Хәзәрин саһилинә,
Булвара кетсәк әкәр,
Көрәрик чох дәјишиб
Симасыны бу јерләр.

Ордакы фәвварәләр
Көзәлдир бир-бириндән,

Бахсан саатлар илэ
Чэкмэзсэн көзүнү сэн.

Көзэл Азербайжанын
Көрөн көзүдүр Бакы.
Намымызын сөһбәти,
Ширин сөзүдүр Бакы.

28.10.2010

ЧАҒЫРАНДА БИЛДИМ

Күлшән деди: – Ај Севда,
Кәл бир јердә ојнајаг.
Јум көзүнү, дур бурда,
Һеч јерә бахма анчаг.

Кедирәм кизләнмәјә
О балача отагда.
Чағыран тәк адыны
Ач көзүнү сән онда.

Күлшән уча сәс илә
Чағырды Севда дејә.
Кетди бачы бачыны
Ахтармаға, кәзмәјә.

Бирчә анын ичиндә
Севда тапды Күлшәни.
Күлшән деди: – Ај бачы,
Нә тез тапдын сән мәни?

Һарада олдуғуму
Нә тез дедиләр сәнә?
Ач де онун адыны,
Демәрәм өзкәсинә.

Севда деди: – О адам
Сән өзүнсән, ај Күлшән,
Чағыранда билдим ки,
Һарада кизләнмисән.

25.10.2010

ГУЛУ ВӘ ПИРГУЛУ

Гулуја бах,
Гулуја,
Тај олур
Пиргулуја.
Пиргулунун
Гулуја,
Гулунун
Пиргулуја
Сөзү нәдир? –
Пиргулу
Гәләм алыб
Гулудан,
Инди Гулу
Гәләми
Аламмыр
Пиргулудан.

САБАҢ КӘЛӘРСИЗ

Папаг гојуб башына,
Өнлүк бағлајыб белә.
Вар-кәл едир ејванда,
Дондурма сатыр Жалә.

Кәлин, кәлин, тез кәлин,
Гышгырыр гыз бајагдан.
Һамыдан кичик Бабәк
Гачыр кәлир отагдан.

– Бирисини вер мәнә,
Ширини олсун анчаг.
– Пулуну көстәр сонра,
– Пулу сабаһ олачаг.

– Манечилик ејләмә,
Чәкилиб дур бир јана.
Кәлди Алы, Тәранә,
Мырыг дишли Гурбан да.

– Бах, ушаглар, нөвбәјлә
Кәлин бир-бир јаныма.
Пулунузу әввәлдән
Һазыр ејләјин амма.

Алы деди: Мәнә пул
Атам сабаһ верәчәк.
Мәним дә пулум сабаһ
Олачаг деди Чичәк.

– Анам тапшырыб мәнә
Нисјә сатмырам малы.
Кедин сабаһ кәләрсиз,
Ај Тәранә, ај Алы.

12.11.2010

САЛАМ КӨНДӘРИМ

Тәҗҗарәчидир
Бөҗүк гардашым,
Мәнимсә һәлә
Вар алты јашым.

Олубду нечә
Елдә, обада,
Көзәл Тәбриздә,
Узаг Кубада.

Һәр гаҗыданда
Тәрлан сәфәрдән,
Данышыр бизә
О өлкәләрдән.

Анам деҗир ки,
Оғлум, Әмирхан,
Сән дә онун тәк
Јахшы охусан.

Алим оларсан,
Ја да бир һәким.
Башын көјләрә
Учалар даим.

Деҗирәм, ана,
Башгадыр арзум,
Истәҗирәм ки,
Космонавт олум.

Учум көјләрин
Дәринлијинә,
Салам көндәрим
Орадан сәнә.

КУСУЛУ ГАЛМАСЫНЛАР

Бағчамызын ичиндә
Јекә гоз ағачы вар.
Јува салыб башында
Онун көчәри гушлар.

Пајызда әсән заман
Тез-тез сојуг күләкләр,
Гозлар төкүлүр јерә,
Ағачдан ахшам-сәһәр.

Мәрчан көзлү дәләләр
Һәр күн кәләрди бура.
Атылыб-дүшәрдиләр
Гоз ахтара-ахтара.

Бирчә гозун үстүндә
Дава едирди онлар.
Бир-бириндән инчијиб,
Гачыб кедирди онлар.

Белә дава-далашы,
Көрдү кичик Сәнубәр.
Чағырды кәл, ај ана,
Далашырлар дәләләр.

Гоз пајымдан кәтир төк
Алтына ағачларын.
Ким нә гәдәр истәсә
Гој өзүчүн апарсын.

Истәмирәм дәләләр,
Далашсын бир-бирилә.
Күсүлү галсын онлар,
Һәфтәләр, ајлар илә.

22.10.2010

ГҮВВӘТЛИ ОЛМАГ

– Нардан белә кәлирсән,
Сөjlә, көрүм, әj Гурбан?
Деjә мәктәб jолдашы
Илһам сорушду ондан.

– Бир нечә һәфтәдир ки,
Күләшә jазылмышам.
Кәл сәни дә апарым
Өзүм илә, әj Илһам.

– Гырарлар әл-голуму,
Неjlәjирәм идманы?!
– Достум, сән нә деjирсән,
Идман бәркидир чаны!

Истәjирәм гүввәтли
Бир идманчы олум мән.
Бир күн кедим Шушаjа,
Гисас алым дүшмәндән.

Анамын гардашлары
Шәһид олуб давада.
Тез-тез аглаjыр арвад,
Онлары салыб jада.

О аглаjан заманы
Тутур агламаг мәни.
Ахыр көзүмүн jашы,
Олмур сахламаг мәни.

Азгынлашан дүшмәнә
Гәләбә чалмаг үчүн
Достум, мөһкәм бәдәнли
Олмаг лазымдыр бу күн!

03.11.2010

ГАЛЫТМАЗ ДАЛА

Евимиздэ диварда
Бир кэфкирли саат вар.
Нэнэм дејир, бабамдан
Галыб бизэ јадикар.

Кечэ-күндүз ишлэјир
Өзү үчүн чагһачаг.
Арабир дэ зэнк чалыр,
Билмир нэди јорулмаг.

Анчаг тез-тез јорулур
Бир иш көрөндэ нэнэм.
Отуранда јериндэн
Дура билмир көрүрэм.

Дејир хардасан, харда,
Ај чаванлыг, чаванлыг...
Гочалығын элинде
Галмышам ачиз артыг.

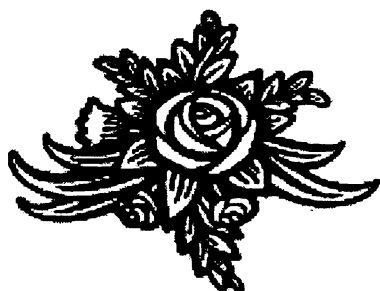
Нечин вахтында сэнин
Гэдрини билмэдим мэн.
Көзләрим баха-баха
Учуб кетдин элимдэн.

Дедим: Нэнэ, ај нэнэ,
Де јохму онун јери?
Кедиб тапым бу саат
Гајтарым кэлсин кери.

Хэфиф-хэфиф күлүб о,
Јеринде гурдаланды.

Дэриндэн бир аһ чэкди,
Бир аз сакит дајанды.

Сонра деди: – Чаванлыг
Көчәри гушдур, бала.
Елә ки, учуб кетди
Бир дә гајытмаз дала.

ПИС КӨРҮР КӨЗҮМ

Саат тахыбды
Голуна Сэрдар.
Чыхыб күчәжә
Көрсүн ушаглар.

Тез-тез сөһбәтә
Гарышды о да.
Бахды арабир
Һәтта саата.

Көрдү ондакы
Сааты Әмир,
Деди: – Мүбарәк,
Саат нечәдир?

Сэрдар да фикрә
Кедәрәк деди.
– Дајан, дур бурда,
Кәлирәм инди.

Кедиб анамдан
Вахты өјрәним,
Нәдәнсә көзүм
Пис көрүр мәним.

20.12.2010

ЧӨКӨРДИМ СЭНЭ

Гајчы, бычаг
Итилэјэн
бир дајы,
Мәһләмизэ
кәлмишди
бу јајы.

Кәлди анам
Әли долу
Шеј илэ
Бир-бир она
Көстәрди өз
Әлијлә.

Дајы деди:
– Олма хала
нараһат,
Итиләјиб,
һазырларам
Бу саат.

Алабаш да
Һеј далбадал
Һүрүрдү
ишләмәјэ
Вермир мачал
Һүрүрдү.

Дедим: – Ај ит,
Бунча һүрмә,

Дајан, дур.
Һеч олмаса
Кәл сакит ол,
Бир һовур.

Һүркүдүбсән,
Гачырдарсан
кишини.
Гојмазсан ки,
Баша вурсун
ишини.

Бир дә сәнлә
Арам јохдур,
Ај Топлан.
Нечин алыб
“Әлифба”мы
чырмысан?

Әкәр сәндән
Горхмасајдым,
Инан ки,
дуруб сәнә
чәкәрдим мән
Бир, ики.

01.11.2010

БӘХІШ ЕТДИЛӘР АЛӘМИ

Габағында
Вардыр вурма
чәдвәли,
Хејли вахтдыр
Дәрс өјрәнир
Күләли.

Үч дәфә беш
Он беш ејләр, –
сөјләди.
Беш дәфә үч
онда нејләр,
сөјләди.

Фикирләшди,
Фикрә кетди
Бир гәдәр,
Дуруб кәзди,
Вар-кәл етди
Бир гәдәр.

Деди: – Аһа,
Јаман јердә
илишдим.
Мән һесабы
Асан бир дәрс
билмишдим.

Бачы кәлиб
Хәбәр алды

Јавашдан:
– Нечин белә
Пәришансан,
Гардашчан?

– Үч дәфә беш
Он беш ејләр,
Ај Шәбнәм.
Беш дәфә үч
Анчаг нејләр,
Билмирәм.

– О да он беш
Ејләр, јахшы
бир дүшүн,
Отур сәни
Баша салым
Көр өзүн.

Бачы-гардаш
Отурдулар
Јанашы,
Баша салды
Күләлини
О јахшы.

Чөлә гачды
Оғлан өпүб
Шәбнәми,
Санки она
Бәхш етдиләр
Аләми.

06.11.2010

БАШ ГОШМА

Вызылдаја-
Вызылдаја
Бир ары,
Башы үстдән
Учуб кечди
Шаһмарын.

Ушаг ону
Чәһд ејләди
Тутмаға,
Архасынча
Хејли гачды
Узаға.

Нәнә деди:
– Отур, оғул
Јериндә,
Ијнәси вар
Санчар сәни
Дур кендә.

Јохса елә
Бүтүн күнү
Ағларсан
Һамымызын
Үрәјини
Дағларсан.

– Истәјирәм
Бир-бир тутум,

Ај нәнә,
Мән онлары
Јығым бир габ
Ичинә.

Сонра ачыб
Күлләр үстә
Бурахым,
Бал топлајан
Арылара
Һеј бахым.

– Бал арысы
Дејил онлар,
Балачан,
Өзләричүн
Учуб јашар,
Балачан.

Јахшы олар
Баш гошмасан
Онлара,
Һүчүм едиб,
Саташмасан
Онлара.

25.11.2010

МИЛЧЭКДЭН ГОРХАН ДИЛБЭР

Бизим евдэ бир гыз вар,
Тумпул-тумпул ојнајар.

Гачар о јан, бу јана,
Хошламаз динч дајана.

Вар довшаны, вар аты,
Сэс салан автоматы.

Билир шэкил чэкмэји,
Дибчэкдэ күл экмэји.

Анасы охшар ону,
Өпүб-гохлар бојнуну.

Ди кэл ки, ахшам-сәһәр
Милчэкдэн горхар Дилбәр.

Гопарараг һај-һәшир,
Көмәк ејләјин дејир.

Тез гачыб кәләр нәнә,
Мәктәбли гыз Тәранә.

Кәләр Улдуз бала да,
Вүсал илә хала да.

Дилбәр дејәр: – О милчэк
Гачды сизи көрән тәк.

Истәди ачсын ганад,
Санчсын мәни бу саат.

Тез олун тутун ону,
Сындырын эл-голуну.

Бир дэ чумуб үстүмэ,
Дајанмасын гәсдимэ.

Бу јахында бир сәһәр
Милчәкдән горхан Дилбәр,

Дүшдү јорған-дөшәјә,
Сәс-күјү галхды көјә.

Һәким деди: – Бачычан,
Муғажат олун ондан.

Сојуг дәјиб ушаға,
Гој дурмасын ајаға.

Сәпиб бүтүн сифәти,
Јүксәкдир һәрарәти.

Алын бу һәбләри дә,
Үч дәфә верин күндә.

Чај да ичирдин она,
Тәрләјиб кәлсин чана.

Сонра һәким Күлпәри
Дилә тутуб Дилбәри,

Дамарындан алды ган,
Гапыдан чыхан заман

Хәстәјә эл еләди,
Көрүшәрик сөјләди.

Үч күн, үч кечә кечди,
Билмәдик нечә кечди.

Дилбәр дурду ајага,
Башлады ојнамага.

Севинч гонду үзләрә,
Додаглара, көзләрә.

Һеч кәс билмәди анчаг,
Милчәкдән горхан ушаг

Һәким илә ијнәдән
Горхмады нечин, нәдән?!

Бир күн ана күләр, шән,
Евә кәләндә ишдән

Деди Дилбәр балаја,
Үзү күләр балаја:

– Халан гызы Күллүнүн
Тојудур биринчи күн.

Шад хәбәр верим сәнә,
Кедирик Дашкәсәнә.

“Ура!” гышгырды Дилбәр,
Тоја кедирик сәһәр.

Гатар сәс сала-сала,
Сүбһ тездән дүшдү јола.

Өз јерини тутду гыз,
Бир гәдәр отурду гыз.

Сонра дурду ајага,
Болланды сола, сага.

Көрдү вар-кэл едэрэк,
Учур көйдө бир милчэк.

Гышгырды гыз: – Ај ана,
Милчэк миниб вагона.

Дејин дајансын гатар,
Говсун ону адамлар.

Јохса ганад ачачаг,
Мәнә сары учачаг.

Дишлэјэчэк үзүмдән,
Јаш ахачаг көзүмдән.

Ана деди: – Чан гызым,
Милчэкдән горхан гызым,

Кэл сән горхуб еләмә,
Батма гүссәјә, гәмә.

Анан өлүбдүр мэкәр,
Санчсын сәни милчәкләр?!

Бөјүк гызсан даһа сән,
Горхуб гачма милчәкдән.

Ушаглар күләр сәнә,
Кэл фикир вер өзүнә.

Инди исә узан, јат,
Олма, күлүм, нараһат.

“Бакы-Кәнчә” гатары
Өлчүб-бичди јоллары.

Кәнчә көрүнүр, будур,
Гатар перронда дурур.

Јерә дүшүр кәләнләр,
Севинәнләр, күләнләр.

Ана илә Дилбәр дә
Көрүнән кими јердә.

Гачыб Әләскәр кәлди,
Бәнөвшә, Әскәр кәлди.

Гоһумлар бирәр-бирәр,
Өпүшүб-көрүшдүләр.

Әскәр деди, машаллаһ,
Дилбәр бој атыб валлаһ.

Горхур бу гыз јенәми,
Милчәји көрән кими?

Ана дејир: – Јох, чаным,
Мәним Дилбәр чејраным

Горхмур даһа милчәкдән,
Бир дә белә демә сән.

Минди Дилбәрлә ана,
Күмүш рәнкли машины.

Баглар галды архада,
Даглар галды архада.

Гонаглар дејә-күлә,
Кәлиб чыхды мәнзилә.

Дашкәсэн, көзәл шәһәр,
Фүсункарсан нә гәдәр.

Дилбәрин күлүр үзү,
Орда, бурладаыр көзү.

Евдән хејли кәнарда,
Һәјәтдәки мағарда,

Тар, гавал дилә кәлир,
Маһны сәси жүксәлир.

Дилбәр гыз да бир ара
Гошулуб ушаглара,

Бу тојда әл-гол ачыр,
Бир аз ојнајыб гачыр.

Кәлиб тапыр ананы,
Ону севән инсаны.

Дејир: – Гатарда кәлән
О милчәји көрдүм мән.

Тојханада учурду,
Мәни көрән тәк дурду.

Бахды, бахды үзүмә,
Көз кәздирди көзүмә.

Көрдү горхмурам ондан,
Кечиб кэлдим жанындан.

Күлүмсәди кәнч ана,
Басды гызы бағрына.

Бах, белә олсун, – деди,
Горхма һеч шејдән, – деди.

Гој сәнә демәсинләр,
Милчәкдән горхан Дилбәр.

16.10.2010

НЭВЭЛЭРИН СӨНБЭТИ

– Нэнэмизин ад күнүдүр, ај Мурад,
Бу күн онун шад күнүдүр, ај Мурад.
Элли јашы тамам олур билкинэн,
Сэн дэ севин, сэн дэ шадлан, күлкүнэн.
Аһ нэ јахшы, кедиб дејим анама,
Нэрминэјэ – о меһрибан халама.
– Һамы билир, кәлир инди Мери дэ,
Сэбинэјлэ, Күлнарэјлэ бир јердэ.
– Ај Рафаел, эсил бајрам олачаг,
Демэмисэн буну мәнэ сэн анчаг.
– Балачасан нэ сөјләјим сәнэ мән,
Туманыны чәкә-чәкә кәзирсэн.
Бир дэ һәр күн аглајырсан арамсыз,
Дајанмырсан бир дәгигә анамсыз.
Инди нәнәм хына јахыр элинэ,
Эл кәздирир сачларына, телинэ.
Кедиб дәрим бағ-бағчадан күл-чичәк,
Тәбрик едим ад күнүнү көрән тәк.
– Бу лап јахшы, дәр мәним дэ адымдан,
Дәстә бағла чыхартма һа, јадындан.
Күл дәрмәјэ кетди баға Рафаел,
Бахды сола, бахды саға Рафаел.
Мурад исә, “нә-нә, нә-нә” еләди,
Туманыны чәкиб нәсә сөјләди.

Феврал, 2011,
Мүнһен шәһәри

АХТАРЫШ

(Үч шәкилдә нагыл пјес)

Иштирак едирләр:

- 1. Апарычы*
- 2. Фатма нэнэ*
- 3. Вапи апа*
- 4. Исаг*
- 5. Чичэк*
- 6. Баһар*
- 7. Фалчы*
- 8. I Гыз*
- 9. II Гыз*

БИРИНЧИ ШӘКИЛ

Апарычы пәрдәнин габагына чыхыр.

Апарычы: Кәнчәбасар диҗарында,
Күр чаҗынын кәнарында,
Балача бир шәһәр варды,
Хеҗли инсан җашаҗарды.
Минарәли бу шәһәрдә,
Бағ-бағатлы белә җердә
Көзәл иди җаҗы, ғышы,
Чох олмазды гар, җағышы.
Анчаг әсән күләкләри
Инчидәрди үрәкләри.
Чох вурарды халга зиҗан,
Данышарды һамы ондан.
Варды бурда бир аилә,
Җашаҗырды чәтинликлә.
Шылтаг иди әсән җел тәк
Евин кичик ғызы Чичәк.
Кәлән кими җемәк ады,
О, арадан тез чыхарды.
Кизләнәрди орда-бурда,
Ахтарарды ана-ата.
Арыг иди анчаг бир аз,
Көзәл, көҗчәк бу ғызчыҗаз.
Аҗ ушаглар, кәлин көрәк,
Һарададыр инди ЧИчәк?

Апарычы кедир, җаваш-җаваш пәрдә ачылып.

*Кичик бир ев. Евин бир тәрәфиндә тахт
гоҗулмушду. Отагын бир тәрәфиндә исә җерә палаз
салынмыш вә дөшәкчәләр нәзәрә чарпыр. Фатма нәнә
еви гаҗдаҗа салыр.*

Фатма нэнэ (өз-өзүнэ):

Нэ олубду, Фатма нэнэ,
Нечэ күндүр билмэм сэнэ?
Каһ тутулур эл-ајағын,
Каһ да эсир дил-додағын.
Жорулурсан иш көрөндө,
Ев-ешији сүпүрэндө.
Јэгин сэнэ сојуг дәјиб,
Белини дә фәләк әјиб.

(Тахт үстүндө отуруп)

Аһ, бәлкә дә гочалырам,
Бир јандан да нәвәм Чичәк,
Иштаһадан кәсиләрәк
Арыглајыр күндән-күнә.
Фикир вермир өз-өзүнә.

(Чичәк төвшүјә-төвшүјә отаға дахил олур).

Чичәк: Нэнә, тапшыр бу Исаға,
Гојмур мәни ојнамага.

(Фатма нэнә Чичәјин алиндән тутуб тахтын јанына кәтирир).

Дејир, кет је чөрәјини,
Көзәтләјир нэнә сәни.

Фатма нэнә: Отур көрүм, нэнә гурбан,
Јорулдун ки, ојнамагдан.
Бир аз әлә ал өзүнү,
Кедәк јујум әл-үзүнү.

Чөрәјини је, хала кәл,
Јахшы-јахшы отур, динчәл.
Еһ, ај нәнә, гарным тохду,
Јемәјә һеч һалым јохду.
Кедиб кәзим гөј бир аз да,
Өзүм үчүн мән бајырда.

*(Чичәк гачыб кедир. Күләк әсиб пәнчәрәни
тајбатај ачыр. Фатма нәнә кедиб пәнчәрәни
баглајыр).*

Фатма нәнә: Јенә гачыб кетди Чичәк,
Мәни биһал етди Чичәк.

(Аз пауза)

Бир јандан әсән күләк,
Бағ-бағчада кәзән күләк
Диван тутар инди јенә,
Шәһәрин һәр тәрәфинә.
Гөј чағырым ушағлары,
Исаг илә мән Баһары.
Гызы тапыб кәтирсинләр,
Јохса она сојут дәјәр.

*(Фатма нәнә Исаг илә Баһары сәсләјир. Бир
аздан сонра онларын һәр икиси кәлир).*

Исаг: Ешидирәм, бујур, нәнә,
Мүнтәзирәм һәр сөзүнә.

Фатма нәнә: Кет бу саат Баһарла бир,
Чичәји тап, евә кәтир.

Баһар: Һәјәтдәјди бир аз габаг,
Кедәк ону тапаг, Исаг.

Фатма нәнә: Нәнә алсын гаданызы,
Тез ахтарыб тапын гызы.
Ган-ган дејир чөлдә күләк,
Удајыр ач чанавар тәк.

Баһар: Кәл нараһат олма белә,
Гәјыдарыг Чичәк илә.

(Баһар илә Исаг чыхыр. Ишыг сөнүб-јаныр).

Фатма нәнә: Һарда галды ушагларым,
Икидләрим, гочагларым.
Индијәдәк кәлмәдиләр,
Дидир мәни гүссә, кәдәр.
Јохса Аллаһ ејләмәмиш,
Башларына кәлиб бир иш...

(Бану ана тәлаш ичиндә дахил олур).

Бану ана: Ана, Исаг илә Баһар
Һәр тәрәфи ахтарыблар.
Јоха чыхыб Чичәк балам,
Көзәл балам, көјчәк балам.

Фатма нәнә: Гызым, сән нә данышырсан,
Инди гәмдән өлсүн анан?

(Баһар илә Исаг дахил олур).

Баһар: (ағлаја-ағлаја)
Кәздик ев-ев, һәјәт-һәјәт,
Күчәләрә етдик диггәт.
Һеч бир јердә јохдур Чичәк.

Исаг: Гоншумузун оглу Гэшэнк,
Деди бир аз бундан эввэл
Алыб кетди бачыны јел.

Бану ана: Вај, вај, анан өлсүн, бала,
Салды бизи јаман тала.
Ахшам ишдэн дөнэн заман
Өлдүрәчәк мәни Гурбан.
Белә арыг олмасајдын,
Јемәјиндән галмасајдын,
Сәни күләк апармазды,
Евдә шивән гопармаздыг.
Јемәмәјин бу да сону...

Фатма нәнә: (дизинә дөјә-дөјә)
Гуш кимијди гызын, Бану,
Әсән күләк онун үчүн
Алыб ону кетди бу күн.
Арыг олмаг бәла имиш,
Баша хәта кәтирәрмиш.

(Аз пауза)

Јалан јохдур бу сөзүмдә,
Күнаһкарам мән өзүм дә.
Кәлмиш иди евә бајаг,
Нәнә, гојмур деди Исаг.
Ојнајым мән топлан илә,
Сонра гачыб кетди чөлә.
Дүзү гызы кәрәк һәмән,
Гојмајајдым чыхсын евдән.

Бану ана: Ахы һардан биләјдин ки,
Күләк инди әсэн тәки.
Апарачаг ону ана,
Галачағыг јана-јана.
Бајыра чых, оғлум, Исаг,
Күләк јенә әсирми бах.

(Исаг чыхыр. Бир аз сонра гајыдыр).

Дурур даһа әсмир күләк,
Бағ-бағчаны кәзмир күләк.
Анчаг ана, дејим сәнә,
Һәјәт галыб јаман күнә.
Јерә јыхыб ағачлары,
Учурдубду даш-дивары.
Ит дә јохдур зәнчириндә,
Вар-кәл етмир өз јериндә.

Бану ана: (Фатма нәнәјә)
Заман кечир, аначан бил,
Дајанмағын вахты дејил.
Кетсин Исаг илә Баһар,
Һәр тәрәфи ахтарсынлар.
Тапылмаса Чичәк әкәр,
Кәндләрә дә гој кетсинләр.

Фатма нәнә: Гој кетсинләр, нә дејирәм,
Јаныр дәррдән, гәмдән синәм.

Баһар: Ағламагдан шишиб башым,
Кедим јола һазырлашым.

(Баһар кетмәк истәјир. Исаг мане олур).

Исаг: Ајаг сахла, кетмэ, дајан,
Бурада гал сэн, Баһарчан.
Кедэчэјэм өзүм тэкчэ,
Кэзэчэјэм күчэ-күчэ.
Кирэчэјэм һэјэтлэрэ,
Баш вурачам һэр бир јерэ.
Кечэчэјэм даг-дэрэдэн,
Тапачағам Чичэји мэн.

Фатма нэнэ: Исаг бала доғру дејир,
Кет, бала, уғруна хејир.

ПЭРДЭ

ИКИНЧИ ШӘКИЛ

Апарычы нәрдә габагына чыхыр.

Апарычы: Елә о күн
Исаг јола
чыхды тәк.
Әввәл-әввәл
күчәләрдән
кечәрәк,
Бир-бир кәлиб-
кедәнләрдән
сорушду.
Өз јолујла
өтәнләрдән
сорушду.
Кириб-чыхды
нечә-нечә
һәјәтә,
Тутду һәтта
ушаглары
сөһбәтә.

Хәбәр верән
тапылмады
Чичәкдән,
Бир аһ гопду
һәр дөјүнән
үрәкдән.

Көрдү шәһәр
Јаман күнә
галыбды,

Думан кэлиб
һәр тәрәфи
алыбды.

Һәр тин башы
Јерә дүшүб
ағачлар,
Даш-кәсәкдир
Јоллар, изләр,
јамачлар.

Һәјәтләрдән
кәлир һај-күј
сәсләри,
Әлдән дүшдү
Долашмагдан
шәһәри.

Исаг бала
дүшдү фикрә
хәјала,
Кәлиб чыхды
Бир күнәшли
маһала.

*Апарычы кедир. Бир аз сонра Исаг чијниндә
һејбә јаваш-јаваш кәлиб пәрдәнин габагындан кечир.
Пәрдә ачылыр.*

*Јашыллыға бүрүнмүш бир кәндин панарамасы
көрүнүр. Булаг башы. Гыз-кәлинләр булагдан су
апармаг үчүн нөвбәјә дајаныблар. Исаг чијниндә һејбә
кәлир.*

Исаг: Бир габ су верин,
А гызлар, мәнә.
Кэлсин үрәжим
Бир аз јеринә.
Хејли мүддәтдир
Бу јоллардајам.

(Гызларын бири она бир габ су верир).

Бачым итибди,
Интизардајам.

I Гыз: Гардаш, нә дедин,
Итибди бачын?
Евдән-ешикдән
Кедибди бачын?

II Гыз: Јәгин кимәсә
Гошулуб кедиб.
Севиб бирини,
Баш алыб кедиб.

Исаг: Сиз нә дејирсиз,
Аман, а гызлар?!
Балачадыр о,
Једди јашы вар.

I Гыз: Онда нә үчүн
Чыхыбды јоха?
Гачыб-кедибди
Көз баха-баха?

II Гыз: Бәлкә бир иш вар,
Онунчун гачыб.

Азад бир гуш тэк
Гол-ганад ачыб.

(Ҳејбасини чијниндан јерэ гојур).

Исаг: Јох, јох, а гызлар,
Сиз дејэн дејил.
Ҳеч кимдэн гачыб,
Кизлэнэн дејил.
Дэчэл бир гыздыр
Бу Чичэк бачым,
Чыхмаз һеч јерэ
Ҳеч вахт тэк бачым.
Арыг бэдэнди,
Бир гэдэр анчаг,
Јејиб-ичмэјир
Вахтында ушаг.
Тез-тез јел эсир
Бизим шәһәрдә,
Һәр јери кәзир
Бизим шәһәрдә.
Алыб кедибди
Чичәји күләк,
Көрән олубду...

I Гыз: Вај сәни...

II Гыз: Демәк
Онун үчүн сән
Дүшмүсән чөлә?
Кәлиб чыхмысан
Бизим бу елә?

Исаг: Дүз бујурурсан,
Еләдир ки, вар.
Евдә анам да,
Нәнәм дә ағлар.
Ондан бир хәбәр
Верән јох анчаг,
Дәрд, гәм әлиндә
Галмышам душтаг.
Билмирәм нечә
Гајыдым кери,
Сакит ејләјим
Евдәкиләри.

I Гыз: Гүссә, гәм јемә,
Гардаш, бу гәдәр.
Әлбәт Чичәк гыз
Керијә дөнәр.
Илишиб-галыб
һардаса јәгин.

II Гыз: Һа, һа! Нә дејим,
Сөзүнә сәнин.
Илишиб галса
Кол-косда әкәр,
Јемәзми ону
Чөлдә вәһшиләр?

(Гыз фикирләшә-фикирләшә кәзишир).

I Гыз: Гоншумузда вар
Гарачы гары,
Һәр ишә бахан
Бир фалчы гары.
Гој су көтүрүм

Кедәк јанына,
Ачыб дәрдини
Даныш сән она.

II Гыз: Доғру дејирсән,
Буна јох сөзүм.
Кедәк бир јердә,
Данышым өзүм.
Одур өзү дә
Кәлиб булаға,
Сахсы чүрдәкдә
Су апармаға.

(Фалчы кәлир).

Фалчы: Салам, а гызлар,
Дәрдиниз мәнә.

(Кәтирдији габы II гыза узадыр).

Долдуруб буну,
Верин сиз мәнә.

(Көзү Исаға саташыр).

Бу оғлан кимдир,
Нә кәзир бурда?

II Гыз: Гонагдыр, нәнә,
Јашар узагда.
Сизлә иши вар,
Дүшүбдү дара.

(Фалчы Исаға әлини узадыр)

Фалчы: Хош кэлдин, бала,
Сән буралара.

(Исаг агзыны ачыб данышмаг истајир. II гыз мане олур).

I Гыз: Беләдир, нәнә,
Бу Исаг ки вар...

II Гыз: Гој мән данышым,
Сән дајан, Динар.
Исаг јашајан
Сарајабадда
Күчлү күләкләр
Әсир һәр ајда.
Һај-Һәшир илә
Әсән күләкләр
Алыб Чичәји
Кедиб бу сәһәр.

Фалчы: Кимдир бу Чичәк?
Билмәдим анчаг.

I Гыз: Бачы-гардашды
Чичәклә Исаг.

Фалчы: Ајдынды, ај гыз,
Данышма, дајан.

(Исага)
Вер сағ элини,
Ешит, балачан,
Һады-Һыды һардасан,
Һансы тој-мағардасан?

Һоппан, туллан, дурма кәл,
Чох өзүнү јорма кәл.
Дағ, дәрәдир, гујуду,
Јел бабанын тојуду.
Бир гыз варды орада,
Тапсан кәтир ону да.
Јапыш әлиндән анчағ,
Ахтарыр гызы Исағ.

(Фалчы үч дәфә өзүнү сикләләјир. Сонра бир габ су истәјир. Она су верирләр. О, әли илә огланын үзүнә су сәпәләјир).

Шүкүр олсун худаја,
Ишләр дүшүр гајдаја.
Арығ бир гыз көрүнүр,
Дурур јалғыз
Көрүнүр.
Горхур јазығ гызчығаз,
Рәнки дә гачыб бир аз.

Исағ (севинә-севинә):

Одур, Чичәк бачымдыр,
Көзәл-көјчәк бачымдыр.
Һардадыр о, сән Аллах,
Ејлә мәни кәл акаһ.

Фалчы: Сус, сус, данышмағ олмаз,
Сәбир елә, дөз бир аз,
Шылтағ гыза охшајыр,
Ағламаға башлајыр.
Гачыр јемәк көрәндә,
Һәр чај-чөрәк көрәндә.

Она көрә арыгды,
Иши белә фырыгды.
Олма эсла никаран,
Саламатды Чичәкчан.
Бу күн күләк эсәчәк,
Өзү үчүн кәзәчәк.
Гопарачаг һај-һәшир,
Күн батачаг арабир.
Сонра јағыш јағачаг,
Дәрһал кәсәчәк анчаг.
Онда күләк Чичәји
О көзәли, көјчәји
Алыб кәләчәк кери,
Шад едәчәк сизләри.

Исаг: Чох саг ол, фалчы ана,
Дөнүм сәнин башына.

Фалчы: Дајан, тәләсмә, оғлан,
Сөзүмү кәсмә, оғлан.
Нә дејирәм гулаг ас,
Һеч чүр кечикмәк олмаз.
Бу дәгигә дүш јола,
Кедә-кедә бах сола.
Ики ат көрәчәксән,
Атыл мин биринә сән.
Чап дүз Сарајабада,
Јолда дурма бир ан да.
Күләк башласа әкәр,
Аты јолундан ејләр.
Дүшәрсән гејлү-гала,
Дурма, тәләс, ај бала.

(Гызлар севинирләр)

I Гыз: Фалчы нэнэ сағ олсун,

II Гыз: Кеф-дамағы чағ олсун.

(Аз пауза)

Көрүм жүз жаша, нэнэ,
Аллаһ жар олсун сэнэ.

Исаг: Кэлсэн Саражабада
Чичәји дә сал жада.
Галкинән биздә гонаг,
Гуллуғунда дајанаг.

(Үзүнү гызлара тутур):

Сиз дә вар олун, гызлар,
Бәхтијар олун, гызлар.

I Гыз: Бизи унутма сән дә,
Јад ет јери кәләндә.

(Исаг һејбәсини көтүрүб јаваш-јаваш сәһнә-дән чыхыр).

ПӘРДӘ

ҮЧҮНЧҮ ШӘКИЛ

Јенә Чичәкжилин еви. Фатма нәнә тахт үстүндә отуруб. Баһар бир стәканда она чај кәтирир. Бану ана дахил олур.

Бану ана: Чичәјимдән, күлүмдән
Бир хәбәр јохму, ана?

Фатма нәнә: Јох, ај бала, хәбәр јох,
Галмышам јана-јана.
Гоншу Әсмәт нәнә дә
Јанымдајды бајагдан,
Деди, хәбәр чыхачаг
Индиләрдә ушагдан.
Дүзү онун сөзүнә
Кәлмәјир инанмағым,
Нәзир-нијаз демишәм,
Кәлиб чыхса ушағым.

Бану ана: Мән дә олдум шәһәрдә,
Сорушдум чох адамдан.
Хәбәр верән олмады
Мәним әзиз баламдан.

(Фиқирли-фиқирли кәзир).

Ич, ај ана, чајыны,
Бунча үзмә өзүнү.
Даим дикмә гапыја
Кәл бу гәдәр көзүнү.
Аллаһ-таала оларса
Дајағымыз, аначан,
Кәлиб чыхачаг Чичәк.

Фатма нэнэ: Гызым, нэ вахт, нэ заман?
Мэндэ инам галмајыб,
Бу дүнјанын ишинэ.
Мат-мээттэл галмышам
Заманын кәрдишинэ.
Бирини јерэ вурур,
Галдыыр о бирсини.
Касыб-кусубун үстә
Төкүр јалныз һирсини.

(Гапынын дөјүлмәк сәси ешидилир).

Баһар: Кимсә дөјүр гапыны,
Көрән кимдир бу вахты?

(Чыхыр).

Бану ана: Кәлиб чыхмыр Исаг да,
Көрәсэн һарда галды?
Даһа һава гаралды.
Хејли кечир ахшамдан,
Бир хәбәр-зад чыхајды
Бары Исаг баламдан.
Наһаг гојдуг тәк кетди
Бу чөлләрә ушағы.

(Баһар севинчәк дахил олур).

Баһар: Исаг кәлди, ај нәнә,
Күлүр гашы-габағы.

(Бану ана вә Фатма нәнә гапыја сары кедирләр).

Чичэксизди о анчаг,
Сордум, бир сөз демәди.

Фатма нәнә: Бәс һаны онун өзү?

Баһар: Сәбр ет, о, кәлир инди,
Әл-үзүнү јумаға
Кетди, јоргунду јаман,
Дурум бир чај дүзәлдим,
Кәлибди узаг јолдан.

(Исаг дахил олуp).

Бану ана: Анан гурбан бојуна,
Нә хәбәр вар Чичәкдән?
Шан-шан олду бағрымыз,
Өлдүк фикир етмәкдән.
Даныш, һарада олдун,
Бир шеј билдинми бары?

Фатма нәнә: Јохса бош јерә кетдин,
Өлчдүн-бичдин јоллары.
Сән дә зүлм етмә бизә,
Ач ағзыны даныш кәл.

Исаг: Сәбрин олсун, ај нәнә,
Шәһәрдә олдум әввәл.
Сонра дүшдүм кәндләрә,
Дајанмадым бир ан да.
Кәлиб чыхдым ахырда
Көзәл Сарајабада.
Кәнд нә кәнд, башдан-баша
Һәр јаны күл-чичәкди,
Гызлары бир-бириндән
Күләрүздү, гәшәнкди.

Фатма нэнэ: Еһ, ај бала, Чичэкдэн –
Ондан даныш бизэ сэн.
Сохма көзэл гызлары
Әввэл-әввэл көзә сэн.

Баһар: Даныш, бачымдан даныш,
Хәбәр тута билдинми?

Исаг: Шәһәрдә кәзәнләрдән
Сордум, көрдүмсә кими,
Көрдүм дејән олмады,
Мәни мәјус етдиләр...
Гызлар көрдүм булагда,
Имдадыма јетдиләр.
Бир габ су да ичдим мән
Әлләриндән онларын.
Унутмарам һеч заман
Күлсәнәми, Динары.

Бану ана: Бу нәдир, Исаг бала,
Гызлар, гызлар дејирсән?
Чичәк галыб бир јана
Онлардан сөјләјирсән?!

Исаг: Гызлар таныш ејләди
Мәни бир фалчы илә.
Арвад бахды үзүмә
Әлими алды әлә.

Бану ана: Аһа, сән бундан даныш,
Нә деди фалчы сәнә?

Исаг: Динар деди гулаг ас,
Фалчынын һәр сөзүнә,
Одур Саражабадын
Ән баш билән фалчысы.

Баһар: Јенә Күлсәнәм, Динар...

(Исаг онун сөзүнү кәсир).

Исаг: Онлар олмаса иди,
Мән элибош кәләрдим.
Даһа да чохаларды
Һәр ан, һәр саат дәрдим.
Гызлар олмаса иди,
Ким билир һарда идим.
Кечиб дағдан, дәрэдән,
Һәлә дә јол кәлирдим

Баһар: Јохса, ата, ешшәјә,
Миниб кәлмисән, гардаш?

Исаг: Еләдир, ата миниб,
Чапыб кәлмишәм бирбаш.
Ат нә ат! Ганад ачыб,
Елә бил ки, учурду,
О, јол боју јорулуб,
Нә дајанды, нә дурду.
Фалчы тез-тез дејирди,
Бир аздан јел әсәчәк,
Кәнчәбасар елинин
Һәр јериндә кәзәчәк.
Јенә зијан вурачаг
Һәјәтләрә, евләрә.
Кәтирәчәк Чичәји
Апардығы о јерә.

(Бану ана Исагы өнүр).

Бану ана: Сағ оласан, ај оғул,
Бајагдан де сән буну,
Басачағам бағрыма
Женә, ај Аллаһ, ону.

Фатма нәнә: Шад оласан, Исағым,
Дөнүм башына сәнин.
Гој бир дурум ојнајым,
Бир аз гаршында сәнин.

(Шән бир ојун Һавасы ешидилир. Фатма нәнә дуруб ојнајыр. Баһар да нәнәсинә гошулур).

Аллаһа шүкүр Чичәк
Сағ вә саламат имиш.

Баһар: Гәлбимиз наһаг јерә
Белә нараһат имиш,
Һардасан кәл чых, бачым,
Дарыхмышам сәнинчүн,
Гүссә, кәдәр ичиндә
Долашмышам бүтүн күн.

(Шиддәтлә әсән күләјин сәси кәлир).

Исаг: Аһа, күләк башлады,
Дағыдачаг һәр јери,
Кәтирәчәк бачымы
Иншаллаһ ки, о кери.
Дејәсән бүтүн ишләр
Фалчы дејәнтәк олур.

(Баһара)

Пәнчәрәни јахшы өрт,
Күләк отаға долур.

(Баһар дуруб пәнчәрәни баглайыр. Фатма нәнә әлләрини көјә галдырыр).

Фатма нәнә: Јери-көјү јарадан,
Улу Аллаһым мәним,
Чичәји гајтар кери,
Сән ол пәнаһым мәним.
Гүдрәтинин өнүндә
Баш әјир Фатма нәнә,
Үмидим бир сәнәдир,
Сөзүм јох өзкәсинә.

(Гапы архасындан агламаг сәси кәлир).

Бану ана: Аглайыр чөлдә кимсә,
Бирдән Чичәк олар, һа!
Исаг, дур чых бајыра,
Сәбрим түкәниб даһа.

(Исаг чыхыр).

Баһар: Чичәк бачым олсајды,
Ај Аллаһ, бу аглајан,
Дәрдим, гәмим олмазды
Даһа һеч вахт, һеч заман.

(Исаг Чичәк илә дахил олур).

Фатма нәнә: Ај сәнә гурбан олум,
Һараларда галмысан?

(Јахынлашыб Чичәји гуагына алыб үзүндән өпүр).

Бизи дәрдин, гүссәнин
Једәжинә салмысан.

Бану ана: Ағлама, чаным, көзүм,
Өзүнә кәл, ағлама.
Аһ, анан өлсүн сәнин,
Гәлбимизи дағлама.
Бу нә көркәмдир сәндә?
Гапгарадыр үст-башын.
Ахтармагдан јорулуб
Бу күн сәни гардашын.
Гызым, јејиб-ичсәјдин
Вахтлы-вахтында әкәр,
Алыб кетмәзди сәни
Узаглара күләкләр.

Фатма нәнә: Билирәм ки, чыхмазсан
Даһа һеч заман чөлә.

(Чичәк көз јашыны силә-силә)

Чичәк: Дүз дејирсән, нәнәчан,
Ешидәрәм сизи мән.
Јемәк верин ачмышам,
Тагәтим јохдур даһа.

Бану ана: Гызым јемәк истәјир,
Шүкүр олсун Аллаһа.
Әл-үзүнү јујум кәл,
Отур је чөрәјини.

Баһар: Жахшы ки, уғур илә
 Ахтарыш кәлди баша.
 Јаша, Исаг гардашым,
 Көрүм сәни јүз јаша!

*(Бану ана Чичәјин әлиндән тутуб пәрдәнин
габагына кәтирир).*

Бану ана: . Бахмасаныз, ушаглар,
 Бөјүкләрин сөзүнә,
 Јохса сиз дә Чичәк тәк
 Дүшәрсиз белә күнә.

ПӘРДӘ

КИТАБЫН ИЧИНДӘКИЛӘР

Эн сөз әвәзи (Муса Әләкбәрли).....	139
------------------------------------	-----

ШЕИРЛӘР

Әлван чичәк.....	143
Яхшы нәвә.....	144
Чөрәк әтри.....	146
Ана лајласы.....	148
Сәнсэн нәнә.....	150
Рафаел кәлир.....	152
Аталар дејиб.....	154
Яхшы јол деди.....	156
Верәчәјәм она.....	158
Нәнәләрин сөһбәти.....	160
Гызым гызлар ичиндә.....	162
Верди пајыны.....	163
Ојнајым мән.....	165
Мурадын довшанлары.....	166
Сыхым әлини.....	168
Азәрбајчан бајрагы.....	169
Көзүн оларам.....	170
Сүрүб гачарсан.....	171
Сизсиз олмасын.....	172
Кет ојна.....	175
Бизим бағча һәкими.....	177
Һарда көзәлләшмисән.....	179
Гаршылады вүсәлы.....	181
Кәлиб чыхды.....	183
Яхшы олар.....	185
Нағыл баба.....	188
Гызыл пајыз.....	191
Әскәр кедәрәм.....	193
Кет көр өзүнлә.....	194

Өжрэдэрсэн мэни.....	196
Тами вэ Сани.....	197
Оғузум.....	198
Ганына батачаг.....	199
Кими апарарды.....	204
Аз галмышды.....	205
Верэ билмэрэм.....	207
Јахын олаг.....	208
Ојнасын һәјәтдә.....	210
Кәнчә торпағы.....	212
Разы галарсан.....	213
Сәндән инчијәр.....	214
Бакы.....	215
Чағыранда билдим.....	217
Гулу вэ Пиргулу.....	218
Сабаһ кәләрсиз.....	219
Салам кәндәрим.....	221
Күсүлү галмасынлар.....	222
Гүввәтли олмаг.....	223
Гајытмаз дала.....	224
Пис көрүр көзүм.....	226
Чәкәрдим сәнә.....	227
Бәхш етди аләми.....	229
Баш гошма.....	231
Милчәкдән горхан Дилбәр.....	233
Нәвәләрин сөһбәти.....	240
Ахтариш (3 шәкилдә нағыл пјес).....	241

СИМАХ ШЕЈДА

Гызым гызлар ичиндә

(Шеирләр вә пјес)

Нәшријјатын директору: Муса Әләкбәрли

Корректору: Ајкүн Әскәрова

Оператору вә

компүтер тәртибатчысы: Пәрванә Мәммәдова

Јығылмаға верилмиш: 27.04.2011

Чапа имзаланмыш: 02.05.2011

Нәшрин форматы: 84x108 1/32

Һәчми: 8,5 ч.в.

Сајы: 300

«ШУР» нәшријјаты

Бакы, Хагани 19.

☎050 545 29 44

498 69 48

